



REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

WONS-OŚ.420.12.2020.KK.EP.28

DECYZJA Nr 1/2022 o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), zwanej dalej Kpa, art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 ze zm.), zwanej dalej ustawą ooś oraz § 2 ust. 1 pkt 33 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839), po rozpatrzeniu wniosku pełnomocnika Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 28 lutego 2020 r. (data wpływu 02 marca 2020 r.), w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „**Poprawa przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie**”

ustalam środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia i jednocześnie określam:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia.

Przedsięwzięcie polegać będzie na pogłębieniu istniejącej trasy toru wodnego oraz wytyczeniu nowego odcinka na jeziorze Dąbie w celu poprawienia przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie w ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły (POPDO). Inwestycja realizowana będzie na terenie Gminy Miasto Szczecin, na działkach nr: 1/2 (obręb Śródmieście 116), 1/53 (obręb Dąbie 1); 1/4, 2/1, 2/2, 3, 4/2, 928 (obręb Nad Odrą 103); 899/12, 899/18 (obręb Nad Odrą 25); 24 obręb Nad Odrą 5 oraz na terenie gminy Goleniów (działka nr 456/2 obręb Komarowo) i gminy Police (działka nr 44/32 obręb Police 17).

Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy ooś szczegółowa charakterystyka przedsięwzięcia przedstawiona została w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji i stanowi jej integralną część.

II. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Do prac wykorzystywać nowoczesny, sprawny technicznie sprzęt, charakteryzujący się niską emisyjnością zanieczyszczeń do powietrza i hałasu, wibracji do środowiska oraz wyposażony w zabezpieczenia przed wyciekami substancji ropopochodnych do środowiska.
2. Prace prowadzić wyłącznie od strony wody oraz wyłącznie w porze dnia.
3. Tankowanie oraz wszelkie naprawy sprzętu budowlanego wykonywać poza terenem budowy, w miejscach do tego przystosowanych.
4. Na jednostkach pływających oraz obszarze objętym pracami utrzymywać porządek, prace wykonać w jak najkrótszym czasie.
5. Do realizacji inwestycji wykorzystywać tylko materiały budowlane przyjazne dla środowiska naturalnego, powszechnie używane w budownictwie wodno-melioracyjnym, niestanowiące zagrożenia dla

- otaczającego środowiska pośrednio i bezpośrednio, w tym szczególnie dla wód. Substancje chemiczne stanowiące zagrożenie dla wód przechowywać w szczelnych pojemnikach.
6. Przed rozpoczęciem prac przeprowadzić badania batymetryczne w celu precyzyjnego oszacowania ilości urobku koniecznego do wydobycia.
 7. Niezanieczyszczony urobek odkładać na istniejące pola refulacyjne.
 8. Wydobytego urobku nie odkładać wzdłuż toru wodnego na Jeziorze Dąbie.
 9. W przypadku, gdy urobek będzie posiadał właściwości niebezpieczne, wówczas jako odpad przekazać go do unieszkodliwienia zgodnie z obowiązującymi przepisami.
 10. Wydobyty zanieczyszczony urobek bezpośrednio z maszyn pogłębiających przekazywać na szalandy, a następnie do uprawnionych podmiotów bez jego magazynowania.
 11. Magazynowanie urobku prowadzić w sposób nie powodujący zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, tj. ograniczać czas postoju szaland do niezbędnego minimum, zabezpieczyć przed działaniem warunków atmosferycznych oraz nie przekraczać maksymalnego 12 miesięcznego okresu magazynowania.
 12. Prace prowadzić w sposób, aby minimalizować ilość powstających odpadów.
 13. Wytworzone odpady magazynować selektywnie w szczelnych pojemnikach lub workach usytuowanych na zapleczach socjalnych jednostek pływających. Opady niebezpieczne magazynować w odrębnych, zamkniętych pojemnikach/kontenerach.
 14. Miejsca magazynowania odpadów na jednostkach pływających oznakować i zabezpieczyć przed dostępem osób trzecich (w szczególności w odniesieniu do odpadów niebezpiecznych).
 15. Nie przekraczać 12 miesięcznego okresu magazynowania odpadów.
 16. Po zebraniu partii transportowej odpady przekazywać specjalistycznym firmom posiadającym stosowne pozwolenia na gospodarowanie odpadami.
 17. Odpady z grupy 17, tj. masy ziemne powstałe w wyniku formowania skarpy przy wyspach przekazywać na jednostki pływające, a następnie transportować do miejsc rozładunku i przekazywać uprawnionym odbiorcom.
 18. Podczas prowadzenia prac budowlanych nie dopuścić do przedostania się do wód i ziemi substancji ropopochodnych z maszyn i urządzeń, innych substancji szkodliwych oraz odpadów i ścieków.
 19. Niezwłocznie oraz na bieżąco usuwać z powierzchni wody i ziemi wszelkie zanieczyszczenia powstałe w związku z prowadzonymi pracami. Prace ograniczyć wyłącznie do terenu inwestycyjnego i prowadzić w sposób nie ingerujący w tereny z nim sąsiadujące.
 20. Prace ingerujące w wyspy wykonać zgodnie z poniższymi wskazaniem:
 - Sadlińskie Łąki - długość skarpy objętej profilowaniem około 910 m, maksymalna głębokość (wejścia w ląd) ściecia względem istniejącego brzegu - 30 m;
 - Mewia część S - długość skarpy objętej profilowaniem około 370 m, maksymalna głębokość (wejścia w ląd) ściecia względem istniejącego brzegu - 40 m;
 - Mewia część N - długość skarpy objętej profilowaniem około 250 m, maksymalna głębokość (wejścia w ląd) ściecia względem istniejącego brzegu - 25 m;
 - Kacza - długość skarpy objętej profilowaniem około 240 m, maksymalna głębokość (wejścia w ląd) ściecia względem istniejącego brzegu - 50 m;
 - Dębina - długość skarpy objętej profilowaniem około 270 m, maksymalna głębokość (wejścia w ląd) ściecia względem istniejącego brzegu - 25 m).
 21. Prace realizować pod nadzorem przyrodniczym specjalistów przyrodników (botanik – fitosocjolog, ekspert w zakresie bezkręgowców, ichtiolog, herpetolog, ornitolog, teriolog) z doświadczeniem w pracy w terenie. Do obowiązków nadzoru przyrodniczego w szczególności powinno należeć:
 - sprawdzenie terenu przed rozpoczęciem prac budowlanych pod kątem występowania stanowisk gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia zagrożenia prowadzenia robót budowlanych dla chronionych gatunków, podjęcie odpowiednich działań przewidzianych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.);
 - przeszkolenie pracowników wykonawcy w zakresie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt;

- kontrola realizacji przedsięwzięcia zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji;
 - wskazanie dodatkowych działań chroniących środowisko w przypadku takiej konieczności.
22. Przed przystąpieniem do prac, w okresie między 20 czerwca a 31 sierpnia, ponownie dokonać inwentaryzacji przyrodniczej terenu inwestycyjnego celem potwierdzenia lub wykluczenia obecności chronionego gatunku roślin kotewki orzecha wodnego.
23. Podczas prac realizacyjnych nie niszczyć roślinności znajdującej się poza terenem objętym inwestycją.
24. Płaty planowanych do pozostawienia chronionych siedlisk przyrodniczych czy stanowisk roślin oraz siedlisk zwierząt wyraźnie oznaczyć, celem wykluczenia ingerencji.
25. W przypadku humusowania wykorzystać materiał rodzimego pochodzenia oczyszczony z ewentualnych resztek gatunków inwazyjnych.
26. Prace na brzegach wysp wykonać poza szczytem aktywności rozrodczej herpetofauny (poza okresem od kwietnia do lipca).
27. W celu zminimalizowania ryzyka uśmiercania zimujących w rejonie wysp (Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki) płazów, ograniczyć do niezbędnego minimum prowadzenie prac na głębokości większej niż 1,5 m w okresie od 15 listopada do końca marca.
28. Na odcinkach brzegów wysp (Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki), na których stwierdzono obecność ssaków (wydra, bóbr europejski), prace prowadzić poza okresem ich rozrodu. Każdorazowo przed rozpoczęciem prac dokonać kontroli pod kątem ich występowania.
29. Planowaną wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, a prace z nią związane wykonać poza okresem lęgowym ptaków oraz poza okresem rozrodu nietoperzy. Wycinkę drzew prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, w tym chiropterologicznym. W przypadku stwierdzenia obecności chronionych gatunków, wycinkę wstrzymać do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych.
30. W odniesieniu do wszystkich stwierdzonych gatunków chronionych, ze szczególnym uwzględnieniem strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania kani rudej, podczas prowadzenia prac należy przestrzegać zapisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098 ze zm.), a w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, wystąpić do organu ochrony przyrody o wydanie zezwolenia na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do stwierdzonych gatunków.
31. Opracować metody i sposoby postępowania w przypadku uwolnieniem stałych zanieczyszczeń do toni wodnej oraz wystąpienia pożarów.
32. Przed przystąpieniem do prac pogłębiarskich opracować plan usuwania obiektów pochodzenia wojskowego (niewybuchy) wraz ze wskazaniem planu mityzacji w odniesieniu do występujących zwierząt, w tym ryb, ptaków i ssaków, celem wdrożenia w przypadku wystąpienia takiej konieczności.
33. Zgodnie z postanowieniem Ministra Infrastruktury:
- a) zakres prac w ramach przedsięwzięcia nie może wykraczać poza założenia projektowe w zakresie parametrów toru wodnego wskazane w dokumentacji;
 - b) prace dotyczące pogłębienia toru wodnego prowadzić pod osłoną kurtyn podwodnych;
 - c) jednostki pływające wyposażać w substancje neutralizujące ewentualne wycieki z maszyn i urządzeń.
 - d) ze względu na konieczność zapewnienia właściwych warunków dla migracji ryb i minogów, zastosować poniżej wskazane ograniczenia czasowe prowadzenia prac:
 - okres wiosenny tj. od marca do czerwca - wyłączenie prac pogłębiarskich na całej długości toru (dla ochrony tarła większości gatunków ichtiofauny zasiedlających jezioro Dąbie i przyległe odcinki rzeczne oraz dla ochrony migracji ryb i minogów;
 - okres jesienny tj. od października do grudnia - na odcinkach połączeń jeziora Dąbie z Odry: w ujściowym odcinku Regalicy oraz Ińskiego Nurtu i Odry Zachodniej (odcinki rzeczne, zwężone między wyspami oraz do 500 m w kierunku jeziora);
 - e) umocnienia profilowanych skarp wprowadzić tylko w przypadku gdy jest to konieczne z uwagi na uwarunkowania geologiczne lub konieczności ochrony istniejących budowli hydrotechnicznych;

- f) ścieki bytowe powstające w trakcie prowadzenia prac gromadzić w szczelnych zbiornikach zlokalizowanych na jednostkach pływających i przekazywać je odpowiednim podmiotom w celu zagospodarowania.

34. Zgodnie z uzyskanym uzgodnieniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie:

- a) w przypadku rozlewu produktów naftowych i ropopochodnych z maszyn lub pojazdów, zastosować odpowiednie środki zabezpieczające przedostawanie się szkodliwych substancji do wód i do ziemi. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych zastosować mechaniczne ich zbieranie z powierzchni wody oraz sorbenty. Na stosowanie środków innych niż mechaniczne do usuwania z powierzchni wód substancji ropopochodnych każdorazowo uzyskać zgodę Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie;
- b) za pośrednictwem Kapitana Portu Szczecin lub VTS (System Kontroli Ruchu Statków - *Vessel Traffic Services*) każdorazowo powiadamiać Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie o zdarzeniach związanych z zanieczyszczeniem lub zagrożeniem zanieczyszczeniem morskich wód wewnętrznych;
- c) przy prowadzeniu prac, przekształcenie i wykorzystanie elementów przyrodniczych prowadzić wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji;
- d) realizacja przedsięwzięcia powinna spełniać wymogi ochrony środowiska wód morskich w kontekście zapisów wymagań wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej;
- e) przed rozpoczęciem inwestycji wykonać ponowne badania pod kątem jego zanieczyszczenia;
- f) w przypadku odkładu urobku na obszarze morskim uzyskać zgodę dyrektora urzędu morskiego;
- g) podczas prac zwrócić uwagę i zachować ostrożność w miejscach zakotwiczonych (pław) i stałych (staw) znaków nawigacyjnych oraz przebiegu podwodnych kabli;
- h) przed przystąpieniem do realizacji inwestycji na obszarze wód morskich uzyskać zgodę Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie na zajęcie akwenu na czas prowadzenia robót;
- i) przedsięwzięcie realizować i eksploatować w sposób niestwarzający zagrożenia dla ludzi i bezpieczeństwa żeglugi na obszarze morskim;
- j) opracować metody i sposoby postępowania w przypadku uwolnieniem stałych zanieczyszczeń do toni wodnej oraz wystąpienia pożarów, w celu wyeliminowania katastrofy ekologicznej;
- k) poinformować Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie o terminach rozpoczęcia i zakończenia prac przez jednostki pływające na obszarze morskim, w celu zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi w tych rejonach i zapewnienia bezpiecznego korzystania z przestrzeni morskiej, zgodnie z art. 42 Ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 z późn. zm.);
- l) podejmowane działania nie powinny znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000, w szczególności:
 - pogorszyć stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono ww. obszary Natura 2000, lub
 - wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone ww. obszary Natura 2000, lub
 - pogorszyć integralności obszarów Natura 2000 lub ich powiązania z innymi obszarami.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 23:

1. Uwzględnić warunki określone w punkcie II.
2. W ramach przedsięwzięcia zrealizować elementy przedstawione w Załączniku 1 do niniejszej decyzji.

IV. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska – nie dotyczy.

V. Stwierdzam konieczność zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko poprzez:

1. Wykonać metaplantację chronionych gatunków - grzybieni białych oraz kotewki orzecha wodnego w przypadku potwierdzenia jego występowania, zgodnie z poniższymi wskazaniami:
 - szczegółowa metodyka dot. wykonania metaplantacji powinna zostać opracowana przez specjalistę przyrodnika posiadającego doświadczenie w tym zakresie;
 - materiał przeznaczony do przesadzenia powinien charakteryzować się dobrym rozwojem i stanem fitosanitarnym, przeniesieniu powinno podlegać całe stanowisko rośliny;
 - przesadzaniem objąć około 70% powierzchni płatów tych gatunku z miejsc objętych profilowaniem brzegów;
 - prace wykonywać w trakcie możliwie niskich stanów wód oraz w okresie umożliwiającym dostatecznie długi okres wzrostu przesiedlonych roślin w nowych warunkach (optymalnym jest przełom czerwca i lipca);
 - przed przystąpieniem do prac wybrać dokładną lokalizację dla tworzonego stanowiska, które musi spełniać następujące warunki:
 - a) powinno być usytuowane w bliskiej odległości od miejsca występowania rośliny i powinno charakteryzować się analogicznymi warunkami siedliskowymi;
 - b) musi być zlokalizowane w części zaprawdowej nurtu wody;
 - c) powinno być osłonięte przez szuwary zabezpieczające przed silnym oddziaływaniem wiatrów powodujących falowanie wód;
 - d) głębokość wód w rejonie metaplantacji nie powinna przekraczać 0,7 m;
 - e) dno na nowym stanowisku roślin powinno być piaszczyste, z niewielkim udziałem frakcji żwirowych i małą warstwą osadów organicznych, co sprzyja zakorzenianiu się roślin w podłożu.
 - sprawozdanie z wykonanych prac należy przedłożyć do tutejszego organu wraz ze sprawozdaniem z monitoringu przyrodniczego obejmującego I rok badań monitoringowych.
2. Podczas wykonywania prac pogłębiarskich prowadzić ciągły monitoring parametrów fizykochemicznych wody: koncentracji zawiesiny oraz zawartości tlenu rozpuszczonego i temperatury według następujących zasad:
 - pomiary prowadzić w odległości około 25 m oraz 100 m od miejsca refulowania, w aktualnym kierunku rozprzestrzeniania się zawiesiny oraz minimum 500 m od miejsca prac w kierunku przeciwnym (jako pomiar referencyjny);
 - monitoring koncentracji zawiesiny prowadzić codziennie, wykonując pomiar po co najmniej 2-godzinym prowadzeniu prac (z normalnym natężeniem). W przypadku przekroczenia stężenia 200 mg/l pomiar powtórzyć po 2-godzinnej przerwie w pracach;
 - równoległe z pomiarem koncentracji zawiesiny wykonywać pomiary stężenia tlenu rozpuszczonego, przy wartości poniżej 5 mg O₂/l prace wstrzymywać na minimum 4 godziny, natomiast poniżej 3 mg O₂/l – na minimum 24 godziny;
 - pomiar stężenia tlenu wykonywać w środku słupa wody – około 1,0 m pod powierzchnią;
 - jeżeli stężenia tlenu rozpuszczonego będą niższe niż wskazane wartości minimalne również w punkcie referencyjnym (co oznaczałoby, że złe natlenienie spowodowane jest warunkami naturalnymi), wstrzymać roboty refulacyjne ponieważ pogorszenie warunków przy niskim naturalnym poziomie natlenienia wody może prowadzić do śnięć ryb. Roboty można wznowić po okresie dwóch dób, tj. po ustaniu zmaczenia wody;
 - wznowienie robót po każdej przerwie spowodowanej przekroczeniem koncentracji zawiesiny lub tlenu rozpuszczonego poprzedzić ponownym pomiarem w punktach monitoringowych;
 - wznowienie robót może odbyć się jedynie w warunkach koncentracji zawiesiny poniżej 200 mg/l i natlenieniu co najmniej 5 mg O₂/l w punktach monitoringowych.

Wyniki prowadzonych pomiarów przekazywać do nadzoru przyrodniczego (specjalistów w zakresie ichtiologii i makrobezkręgowców wodnych), który na bieżąco będzie je analizował, a w razie potrzeby wyda dodatkowe zalecenia związane z ochroną tych grup organizmów.
3. Podczas wykonywania robót pogłębiarskich oraz przez 2 lata po ich zakończeniu wykonać zarybienia następującymi gatunkami: sandacz - 35 szt. narybku jesiennego na 1 ha lustra wody (łącznie 197 750

szt./rok); szczupak - 100 szt. wylęgu na 1 ha lustra wody (łącznie 545 000 szt./rok); węgorz - ok. 20 szt. narybku podchowanego na 1 ha lustra wody (łącznie 110 000 szt./rok); sieja - ok. 100 szt. wylęgu żerującego na 1 ha lustra wody (łącznie 545 000 szt./rok) oraz boleń - ok. 50 szt. wylęgu żerującego na 1 ha lustra wody (łącznie 272 500 szt./rok).

4. W 1, 3, 5 i 10 roku po zrealizowaniu inwestycji prowadzić monitoring poinwestycyjny w zakresie wpływu przedsięwzięcia na:

- ichtiofaunę - w każdym zaplanowanym roku badania powinny być prowadzone w dwóch sezonach (wiosna i jesień). Ilość wystawionych narzędzi połowowych oraz miejsca połowu powinny być tak dobrane, aby zapewnić możliwość odłowu wszystkich typowych dla tego akwenu gatunków ryb i minogów. Dodatkowo, prowadzić ankiety wśród rybaków, które obejmą nie tylko ilość pozyskiwanych ryb towarowych, ale również uwzględnią w połowach komercyjnych inne ważne gatunki dla bioróżnorodności tego akwenu, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków chronionych i/lub dwuśrodowiskowych.
- makrobezkręgowce ze szczególnym uwzględnieniem monitoringu chronionej gałeczki żeberkowatej - inwentaryzacja według tej samej metodyki i w analogicznym zakresie stanowisk jak wykonane w ramach inwentaryzacji dla potrzeb raportu. Badania wykonać dwukrotnie w sezonie (czerwiec i wrzesień), dodatkowe stanowiska badań gałeczki żeberkowanej – jednokrotnie w sezonie (wrzesień);
- udatność przesadzania grzybieni białych/kotewki orzecha wodnego - inwentaryzacja powierzchni płatów roślin w miejscach do których wykonano zabieg przesadzania oraz żywotności roślin. Przez pierwsze trzy lata – dwukrotnie w sezonie (okres formowania pędów i okres kwitnienia).

Po każdym roku przeprowadzonego monitoringu przedłożyć sprawozdanie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Sprawozdanie należy przedłożyć do końca I kwartału następnego roku kalendarzowego od rozpoczęcia badań monitoringowych

VI. Nie zobowiązuje się inwestora do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania wymaganej decyzji określonej w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie

W dniu 02 marca 2020 r. (pismo z dnia 28 lutego 2020 r.) pełnomocnik Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Poprawa przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie”. Do wniosku załączono 4 egzemplarze raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z zapisem w wersji elektronicznej, kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie oraz wypisy i wyrisy z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących dla części terenu inwestycyjnego oraz informację o ich braku dla pozostałej części, komplet pełnomocnictw, potwierdzenie opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz za pełnomocnictwo.

Z uwagi na fakt, iż planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w części w granicach morskich wód wewnętrznych, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz art. 75 ust. 7 ustawy o oś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, planowane przedsięwzięcie ma na celu poprawę przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie. Powyższe zostanie osiągnięte poprzez pogłębienie trasy toru wodnego na jeziorze Dąbie. Zatem w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839), przedsięwzięcie należy do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, tj. jako § 2 ust. 1 pkt 33 - porty w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludzie śródlądowej (Dz. U. z 2019 r.

poz. 1568) lub śródlądowe drogi wodne, o których mowa w tej ustawie, pozwalające na żeglugę statków o nośności większej niż 1350 t.

Po ustaleniu właściwości miejscowej i rzeczowej, tutejszy organ przystąpił do analizy przedłożonej dokumentacji celem wszczęcia postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania wnioskowanej decyzji. Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją stwierdzono, że przedłożony wniosek jest niekompletny pod względem formalnym i pismem z dnia 16 marca 2020 r., znak: WONS-OŚ.420.12.2020.KK.1 wezwano pełnomocnika do jego uzupełnienia. Stosowne uzupełnienie przedłożono w dniu 27 marca 2020 r. (pismo z dnia 26 marca 2020 r.).

Będąc w posiadaniu kompletnego wniosku pod względem formalnym, tutejszy organ na podstawie przedłożonej dokumentacji określił krąg stron postępowania. Na podstawie mapy z zasięgiem oddziaływania inwestycji i mapy ewidencyjnej przedsięwzięcia oraz wypisów z ewidencji gruntów ustalono, że liczba stron postępowania administracyjnego jest większa niż 10, w związku z tym zgodnie z art. 49 ustawy Kpa i 74 ust. 3 ustawy ooś, o wszczęciu postępowania strony zostały powiadomione obwieszczeniem znak: WONS-OŚ.420.12.2020.KK.2 z dnia 08 kwietnia 2020 r., które zostało zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Szczecinie oraz tablicach informacyjnych RDOŚ w Szczecinie, Urzędu Miasta Szczecin, Urzędu Miasta Police oraz Urzędu Miasta i Gminy Goleniów. Tym samym zapewniono stronom możliwość udziału w postępowaniu.

Pismami z dnia 08 kwietnia 2020 r. tutejszy organ wystąpił do organów współuczestniczących w postępowaniu z prośbą o stosowne opinie i uzgodnienia. Pismem z dnia 24 kwietnia 2020 r. (data wpływu 27 kwietnia 2020 r.), Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Szczecinie pozytywnie zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia aprobując działania przedstawione w dokumentacji, bez wskazania na konieczność zastosowania dodatkowych działań ograniczających wpływ przedsięwzięcia na warunki życia i zdrowie ludzi. Natomiast Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (pismo z dnia 11 maja 2020 r.) oraz Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie (pismo z dnia 21 maja 2020 r.) wezwali o uzupełnienie treści przedłożonego raportu. Również tutejszy organ po analizie merytorycznej przedłożonej dokumentacji stwierdził, że nie daje ona podstaw do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia. W związku z powyższym oraz uwzględniając pisma ww. organów, pismem z dnia 25 czerwca 2020 r. wezwano pełnomocnika Inwestora o uzupełnienie braków merytorycznych w przedłożonych materiałach oraz odniesienie się do uwag i wniosków wniesionych przez Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie. Uzupełnienie wraz ujednoliconą wersją raportu przedłożono w dniu 24 sierpnia 2020 r., natomiast pismami z dnia 09 września 2020 r. przekazano je do ww. organów z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie postanowieniem z dnia 06 października 2020 r. uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w odniesieniu do obszaru morskiego, z których większość została uwzględniona w orzeczeniu niniejszej decyzji. Nie uwzględniono jedynie warunku wskazanego w pkt. 14, gdyż stanowi on odwołanie od obowiązujących przepisów prawa. Ponadto pismem z dnia 06 października 2020 r. Dyrektor Urzędu Morskiego, adresowanym do pełnomocnika Inwestora, przesłanym również do wiadomości tutejszego organu, wskazał na konflikt projektowanego śródlądowego toru wodnego w Ińskim Nurcie, ze zlokalizowanym tam kotwiczowiskiem „Inoujście” stanowiącym element infrastruktury zapewniającej dostęp do portu Szczecin, możliwość wystąpienia kolizji w zakresie wykonania prac czerpalnych z istniejącą infrastrukturą podwodną. Pismem z dnia 02 października 2020 r. Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej ponownie wezwał do uzupełniania przedłożonej dokumentacji. Również tutejszy organ po przeanalizowaniu przedłożonego uzupełnienia stwierdził, iż nadal dokumentacja nadal nie daje merytorycznych podstaw do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia. W związku z powyższym, uwzględniając również kwestie poruszane przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, ponownie wezwano pełnomocnika inwestora do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji. Obwieszczeniem z dnia 04 listopada 2020 r. powiadomiono strony o aktualnym stanie postępowania. Pismami z dnia 22 grudnia 2020 r. oraz z dnia 23 lutego 2021 r. pełnomocnik wystosował do tutejszego organu prośbę o przedłużenie wyznaczonego terminu na złożenie wyjaśnień. Pismami z dnia 13 stycznia 2021 r. oraz z dnia 25 lutego 2021 r. wyrażono zgodę na wnioskowane przedłużenie. Obwieszczeniem z dnia 25 lutego 2021 r. poinformowano strony o aktualnym stanie postępowania. Pismem z dnia 15 marca 2021 r. pełnomocnik przedłożył stosowne wyjaśnienia, które pismem z dnia 23 marca 2021 r. przekazano do Ministra Infrastruktury, który przejął zadania zlikwidowanego

Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. O powyższym fakcie strony postępowania zostały powiadomione obwieszczeniem z dnia 23 marca 2021 r. Pismami z dnia 23 kwietnia 2021 r. (data wpływu 26 kwietnia 2021 r.), z dnia 25 maja 2021 r. (data wpływu 31 maja 2021 r.) oraz z dnia 15 czerwca 2021 r., Minister Infrastruktury zawiadomił, iż stanowisko w przedmiotowej sprawie zostanie zajęte w późniejszym terminie – ostatecznie do dnia 13 sierpnia 2021 r. O powyższym strony postępowania zostały powiadomione obwieszczeniami z dnia 02 czerwca 2021 r. oraz z dnia 28 czerwca 2021 r. Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2021 r. (data wpływu dnia 16 sierpnia 2021 r.) Minister Infrastruktury uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, które zostały uwzględnione w orzeczeniu niniejszej decyzji. Część warunków określonych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie i Ministra Infrastruktury pokrywała się ze sobą oraz została doprecyzowana przez tutejszy organ, np. w kwestii gospodarki odpadami, zapobiegania zanieczyszczeniom środowiska wodnego, monitoringu wskaźników dotyczących koncentracji zawiesiny, natlenienia i temperatury wody, czy zadań nadzoru przyrodniczego. W związku z powyższym zostały one połączone i wyszczególnione poza punktami określającymi warunki ww. organów, celem uniknięcia powtórzeń.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Mając zatem na uwadze fakt, iż w ramach postępowania przeprowadzona była ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w toku prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania żądanej decyzji, tutejszy organ na podstawie art. 33 ustawy ooś obwieszczeniem z dnia 24 sierpnia 2021 r. ogłosił konsultacje społeczne, zawiadamiając społeczeństwo o możliwości zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją oraz o możliwości składania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie. Informacja o konsultacjach zamieszczona została na stronie BIP tutejszego urzędu i na tablicy ogłoszeń urzędu oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Szczecinie. Uwagi i wnioski w ramach prowadzonych konsultacji społecznych można było składać przez 30 dni, tj. w dniach od 26 sierpnia 2021 r. do 24 września 2021 r. włącznie. W ramach przeprowadzonego udziału społeczeństwa do tutejszego organu wpłynęły uwagi złożone przez Pełnomocnika Stowarzyszenia Rybaków i Przedsiębiorców z Dąbia i dotyczyły m.in. sposobu postępowania z urobkiem, konfliktów społecznych wynikających z ograniczenia działalności połowowej, oddziaływania na ichtiofaunę oraz monitoringu ichtiofauny. Po przeanalizowaniu przedłożonych uwag, tutejszy organ stwierdził konieczność ustosunkowania się Inwestora do podnoszonych w pismach kwestii i pismem z dnia 01 października 2021 r. wezwał o powyższe. W dniu 18 października 2021 r. do tutejszego organu wpłynęło stanowisko Inwestora. Z uwagi na omyłkowe ograniczenie konsultacji społecznych wyłącznie do gminy Szczecin, uwzględniając zasięg terytorialny inwestycji, obwieszczeniem z dnia 17 listopada 2021 r. ponownie poinformowano o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i możliwości składania uwag i wniosków w dniach od 19 listopada 2021 r. do 20 grudnia 2021 r. włącznie. Obwieszczenie zostało przekazane do Urzędu Miasta w Szczecinie, Urzędu Miasta Police oraz Urzędu Miasta i Gminy Goleniów, celem jego udostępnienia w zwyczajowo przyjęty sposób w urzędzie. Podczas prowadzonych konsultacji społecznych, do organu wpłynęło pismo pełnomocnika Stowarzyszenia Rybaków i Przedsiębiorców z Dąbia podtrzymujące uwagi złożone na I etapie konsultacji społecznych.

Zdaniem Stowarzyszenia znajdujące się w raporcie stwierdzenie „*dopuszcza się również inne zgodne z przepisami prawa zagospodarowanie refulatu*” jest nieprecyzyjne, gdyż nie wyjaśniono szczegółowo co ono oznacza, w związku z tym istnieje ryzyko jego odkładu wzdłuż toru wodnego na Jeziorze Dąbie. Ponadto nie wskazano sposobu zagospodarowania urobku w przypadku jego zanieczyszczenia. Odnośnie powyższych kwestii Wnioskodawca wyjaśnił, iż niezanieczyszczony urobek będzie odkładany na polu refulacyjnym D, z dopuszczeniem również odkładu na innych polach refulacyjnych oraz, że nie planuje się odkładania refulatu wzdłuż toru wodnego na Jeziorze Dąbie, a określenie „*inne zgodne z przepisami prawa zagospodarowanie refulatu*” należy rozumieć tylko w kontekście potencjalnej konieczności zagospodarowania zanieczyszczonego refulatu, poza działkami wodnymi. W takim przypadku należy wskazać, że urobek z pogłębiania zostanie przekazany uprawnionym podmiotom i zagospodarowany zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Tutejszy organ wskazuje również, iż na Wnioskodawcę został narzucony obowiązek badania urobku, celem określenia jego zanieczyszczenia, od którego zależy sposób zagospodarowania urobku. Ponadto wykluczono możliwość odkładu urobku wzdłuż toru wodnego na Jeziorze Dąbie. Mając powyższe na uwadze oraz wskazane w orzeczeniu niniejszej decyzji warunki, w ocenie tutejszego organu, przedmiotowa decyzja

precyzyjnie określa sposób postępowania z powstałym podczas prac bagrowniczych urobkiem.

Drugą kwestią poruszaną przez Stowarzyszenie była analiza konfliktów społecznych, w której wskazano, iż „Nie można również wykluczyć konfliktów ze środowiskiem rybaków zrzeszonych np. w „Stowarzyszeniu Rybaków i Przedsiębiorców z Dąbia”, którzy między innymi pismem z 26 kwietnia 2018 roku do PGW Wody Polskie wykazali zaniepokojenie wpływem planowanych prac na prowadzoną przez nich działalność. Rybacy obawiają się, że planowane działania przełożą się na uzyskiwane przez nich wyniki.” Zdaniem Stowarzyszenia powyższe stwierdzenie jest nieprecyzyjne i nieadekwatne, a swoje wątpliwości oparto na skutkach stwierdzanych przy pogłębianiu toru wodnego na Zalewie Szczecińskim. Wówczas wystąpiło ograniczenie działalności połowowej, obniżenie ilości poławianych ryb, zabrudzenie czy niszczenie narzędzi połowowych. W związku z podobnym charakterem prac, Stowarzyszenie sugeruje, iż oddziaływania takie mogą również wystąpić przy pogłębianiu Jeziora Dąbie. Zdaniem Stowarzyszenia prowadzenie prac pogłębieniowych uniemożliwi prowadzenie działalności połowowej na aktualnie zajmowanych stanowiskach, a to będzie skutkowało koniecznością zmiany łowisk czy zaprzestaniem działalności połowowej. Planowane prace będą miały wpływ i znaczenie dla prowadzenia działalności połowowej przez Armatorów i na dochodowość tej działalności. Ponadto wskazali, iż ta okoliczność powinna być wzięta pod uwagę przy projektowaniu doraźnych i długofalowych kompensacji. W tym miejscu należy wskazać, że tor wodny na jeziorze Dąbie jest zaliczany do śródlądowych dróg wodnych. Oprócz funkcji żeglugowej, spełnia istotną rolę podczas prowadzenia akcji lodołamania i likwidacji zatorów lodowych na całym odcinku dolnej Odry. Praca lodołamaczy rozpoczyna się zwykle od ujścia Regalicy wzdłuż trasy toru wodnego, który po pokruszeniu stałej pokrywy lodowej spełnia rolę kanału odprowadzającego lody spływające z góry rzeki. Mała głębokość jeziora, a zwłaszcza toru wodnego, utrudnia bezpieczne pływanie i pracę lodołamaczy oraz sprzyja ponownemu zamarzaniu kry i zatrzymaniu lodów spływających do jeziora. Brak możliwości sprawnego odprowadzania kry stwarza niebezpieczeństwo powstania powodzi zatorowych. W związku z powyższym wykonanie prac pogłębieniowych jest konieczne, a oddziaływanie z tym związane nieuniknione. Niemniej jednak w celu ich ograniczenia, w niniejszej decyzji wskazano działania minimalizujące, w tym działania kompensujące przyrodnicze straty (zarybienia, czasowe wyłączenia prowadzenia prac, kurtyny osłonowe). Powyższe zminimalizuje oddziaływania, które mogą wystąpić na etapie prac realizacyjnych. Odnośnie odszkodowań finansowych, należy wskazać iż tutejszy organ, nie ma kompetencji aby rozstrzygać w tej kwestii. Powyższe powinno zostać rozwiązane bezpośrednio pomiędzy Wnioskodawcą, a Stowarzyszeniem. Należy podkreślić, że w ramach postępowania o wydanie decyzji środowiskowej analizuje się wpływ inwestycji na poszczególne elementy środowiska, jak również ustala działania minimalizujące i ograniczające generowane oddziaływania, natomiast kwestie odszkodowań finansowych nie są przedmiotem niniejszego postępowania.

Kolejną poruszaną kwestią było oddziaływanie na ichtiofaunę oraz monitoring ichtiofauny. Zdaniem Stowarzyszenia, w raporcie nie określono długo- i krótkofalowych negatywnych skutków realizacji projektu oraz długo- i krótkofalowych skutków ich kompensowania (w szczególności w jakim czasie planowane jest wyrównanie strat środowiskowych). Stowarzyszenie wskazuje, iż (...) niszcząc siedliska/tarliska ryb, a także wywierając negatywny wpływ na środowisko w newralgicznych okresach tarła/rozwoju larw i narybku – skutki tego najdotkliwiej będą odczuwane w latach kolejnych (ograniczając liczebności stad połowowych i rozrodczych lub wprowadzając trwałe/okresowe zmiany w zwyczajach migracyjnych ryb). Odnośnie powyższego należy wskazać, iż w raporcie przeanalizowano potencjalne oddziaływania planowanej inwestycji na ichtiofaunę i minogi, zarówno krótko- jak i długofalowe. Zaproponowano również działania ograniczające te oddziaływania, np. ograniczenia czasowe prowadzenia prac (poza okresem od marca do czerwca oraz od października do grudnia, celem zapewnienia właściwych warunków dla migracji rybi i minogów), prowadzenie prac pod osłoną kurtyn podwodnych celem ograniczania rozprzestrzeniania się zawiesiny w toni wodnej, czy prowadzenie prac pod nadzorem przyrodniczym. Ponadto należy wskazać, iż większość prac skoncentrowanych będzie w środkowej części jeziora Dąbie, a odcinki strefy brzegowej, stanowiącej strefę litoralu, w której bytuje większość gatunków typowych dla tego jeziora (rozmnąza się, podраста narybek czy bytują dorosłe ryby), objęte pracami będą stanowiły zgodnie z przedłożoną dokumentacją jedynie około 2 km linii brzegowej, co stanowi 2,3% całkowitej jej długości. Oddziaływanie na strefę brzegową zostanie również zminimalizowane przez przesadzenie roślinności wodnej, co przyspieszy regenerację tarlisk ryb. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, iż oddziaływania długofalowe nie wystąpią. Oddziaływanie na strefę litoralu będzie odwracalne

w okresie 3 – 5 lat po zakończeniu prac. Lokalne oddziaływania w miejscach połączeń jeziora Dąbie z Odrą oraz w rejonie profilowania brzegów toru wodnego mogą utrzymywać się dłużej – nawet do 6 lat – odtworzenie uszczuplonych populacji ryb, czy 10 lat – odtworzenie pełnych populacji mały skójkowatych, niezbędnych do rozrodu różanki. Pośrednie oddziaływanie na ichtiofaunę zostanie zrekomensowane poprzez planowane zarybienia gatunkami ryb eksploatowanymi gospodarczo. Należy również mieć na uwadze, iż realizacja przedsięwzięcia została uzgodniona przez Ministra Infrastruktury - organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych. Odnośnie monitoringu, Stowarzyszenie wskazuje, iż jego zdaniem monitoring powinien trwać 10 lat i być prowadzony dwa razy w ciągu każdego roku (wiosna – jesień). Dodatkowo powinny być prowadzone ankiety wśród rybaków. Natomiast zdaniem autorów raportów wystarczające będzie prowadzenie monitoringu w 1, 3 i 10 roku po zakończeniu prac. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją przewidziano jednokrotny połów w okresie letnim (sierpień – wrzesień) z wykorzystaniem wontonów nordyckich oraz uzupełniająco – sieci rybackich. Wskazane założenia są zbliżone do stosowanych w Państwowym Monitoringu Środowiska (PMS). Wskazano również, iż jeziora o powierzchni ponad 5 tysięcy ha zostały wyłączone ze standardowego monitoringu GIOŚ w związku z trudnym do realizacji wysokim nakładem połowowym i potencjalną znaczną śmiertelnością ryb podczas prac, a zastosowanie powtarzanych ekspozycji zestawów nordyckich oraz sieci rybackich o większym oku umożliwi uchwycenie składu ichtiofauny i spektrum wielkości ryb. Po przeanalizowaniu przedłożonej dokumentacji wraz z uzupełnieniami, tutejszy organ stwierdził, iż należy wprowadzić modyfikację do zaproponowanego przez autorów raportu monitoringu poinwestycyjnego. Ze względu na wielkość inwestycji i jej możliwe oddziaływanie monitoring poinwestycyjny należy prowadzić w 1, 3, 5 i 10 roku po zrealizowaniu inwestycji. Zwiększenie częstotliwości badań monitoringowych do 3 w pierwszych 5 latach po przeprowadzeniu inwestycji poprawi jakość uzyskanych danych i umożliwi szybszą reakcję na ewentualne niekorzystne zmiany wielkości populacji bytujących w jeziorze Dąbie ryb. Ponadto, w ocenie tutejszego organu w każdym zaplanowanym roku badania powinny być prowadzone w dwóch sezonach (wiosna i jesień), co umożliwi uchwycenie zmian wielkości populacji gatunków odbywających wędrówki tarłowe w tych okresach. Natomiast ograniczenie badań wyłącznie do okresu letniego (jak zaproponowano w dokumentacji), obejmowałyby jedynie gatunki bytujące na tym obszarze cały rok, pomijając tym samym gatunki wędrownie. Dodatkowo, ilość wystawionych narzędzi połowowych oraz miejsca połowu powinny być tak dobrane, aby zapewnić możliwość odłowu wszystkich typowych dla tego akwenu gatunków ryb i minogów. Dodatkowo należy prowadzić ankiety wśród rybaków, które obejmą nie tylko ilość pozyskiwanych ryb towarowych, ale również uwzględnią w połowach komercyjnych inne ważne gatunki dla bioróżnorodności tego akwenu, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków chronionych i/lub dwuśrodowiskowych.

Tutejszy organ będąc w posiadaniu dokumentów umożliwiających wydanie wnioskowanej decyzji, przed jej wydaniem, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy Kpa, obwieszczeniami z dnia 21 października 2021 r. oraz z dnia 23 grudnia 2021 r. zapewnił stronom możliwość zapoznania się z przedłożoną i wypracowaną dokumentacją oraz możliwość składania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie zgłosiły się do tutejszego urzędu w celu zapoznania się ze zgromadzoną w przedmiotowej sprawie dokumentacją, nie wpłynęły również uwagi i wnioski.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po potwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Teren przedsięwzięcia położony jest w granicach administracyjnych miasta Szczecin, gminy Goleniów, gminy Police oraz obejmuje grunty znajdujące się w zarządzie Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie. Pismo z Wydziału Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miasta Szczecin znak: WUiAB-VI.6727.33.2020.MS z dnia 10 lutego 2020 r. wskazuje, iż dla działki nr 4/2 obręb 3103 nie obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast dla pozostałych działek inwestycyjnych położonych w granicach administracyjnych Miasta Szczecin obowiązują zapisy następujących aktów prawa miejscowego: Uchwały Nr XLIII/1238/18 Rady Miasta Szczecin z dnia 5 lipca 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Międzyodrze – Wielka Kępa” w Szczecinie; Uchwały Nr XXII/611/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 17 września 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Stołczyn - Mewia, Kacza” w Szczecinie; Uchwały Nr XLIII/541/98 Rady Miasta Szczecin z dnia 23 lutego 1998 r. w sprawie II edycji miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecin na obszarze dzielnicy Północ oraz Uchwały Rady Miasta Szczecin Nr XXIX/730/17 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Tor Wodny” w Szczecinie. Z powyższych aktów prawnych wynika, iż teren inwestycyjny położony jest w granicach następujących terenów elementarnych: zieleń naturalna z przyległymi wodami śródlądowymi (S.M.3005.ZN, S.M.3006.ZN, D.D.3001.ZN), teren wód powierzchniowych płynących, śródlądowa droga wodna (S.M.3007.WS, D.D.3002.WS), wody powierzchniowe śródlądowe płynące, śródlądowa droga wodna (P.S.8001.WS, P.S.8002.WS), teren przeznaczony do włączenia do toru wodnego (P.S.8005.WS P.S.8006.WS), obszar dopuszczalnego przesunięcia przebiegu toru wodnego, w granicach wydzielenia wewnętrznego, oznaczonego na rysunku planu symbolem Tw (P.S.8004.ZN), teren zieleni naturalnej objętej formami ochrony przyrody (P.S.8004.ZN), funkcja dominująca zieleń, rezerwacja terenu dla urządzeń nawigacyjnych (P.T.04.EN), zieleń naturalna (P.T.9002.ZN, P.T.9035.ZN), zieleń leśna (P.T.9020.ZL), wody powierzchniowe śródlądowe (P.T.9036.WS), tereny przeznaczone w całości lub w części na powiększenie akwenu morskich wód wewnętrznych (WM). Mając na uwadze charakter oraz zakres przedsięwzięcia, w ocenie tutejszego organu, inwestycja nie narusza ustaleń powyższych aktów prawa miejscowego. Odnośnie działek inwestycyjnych w granicy gminy Goleniów, gminy Police oraz będących w zarządzie Dyrektora Urzędu Morskiego wskazuje się, iż zgodnie z pismami ww. organów, dla tych terenów nie ma obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (pismo z Urzędu Gminy Goleniów z dnia 05 lutego 2020 r. znak: WPNS.6724.3.7.2020.EN, pismo z Urzędu Miasta w Policach z dnia 03 lutego 2020 r. znak: UA.3727.62.2020.EL, pismo Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie znak: GPG-I.61101.1.20.JS(2) z dnia 04 lutego 2020 r.).

Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 104 ustawy Kpa stwierdzający, iż organ administracji załatwia sprawę przez wydanie decyzji. W podstawie prawnej wskazano również art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś, stwierdzający, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia oraz jest wydawana dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Jako podstawę prawną wskazano również art. 79 ust. 1 ustawy ooś wskazujący, iż organ właściwy do wydania decyzji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przedsięwzięcie polega na pogłębieniu istniejącej trasy toru wodnego oraz wytyczeniu nowego odcinka na jeziorze Dąbie w celu poprawy przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie. Tor wodny na długości około 9,5 km, zakładając pogłębienie z marginesem przewidzianym na ewentualne zamulenie jeziora, zostanie pogłębiony do głębokości 3,4 m (wymagana głębokość dla sprawnej pracy lodołamaczy to 3,2 m). Ponadto, w północnej części, na długości około 5,5 km zostanie wytyczony i pogłębiony nowy odcinek drogi wodnej, również do głębokości 3,4 m. Długość toru po zrealizowaniu prac wyniesie około 15 km.

Planowany do pogłębienia tor wodny znajduje się w granicach administracyjnych miasta Szczecin (obręb 1116 (działka nr 1/2), obręb 4001 (działka nr 1/53), obręb 3103 (działki nr 1/4, 2/1, 2/2, 3, 4/2, 928), obręb 3025 (899/12, 899/18), obręb 3005 (działka nr 24). Ponadto inwestycja obejmuje działki w granicy gminy Goleniów (działka nr 456/2 obręb Komarowo - profilowanie skarpy) oraz gminy Police (działka nr 44/32 obręb Police 17 – w tym miejscu nastąpi włączenie przedmiotowego toru do trasy toru wodnego Szczecin-Świnoujście. W celu zapewnienia dostępu do portu Szczecin, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z 7 maja 2015 r. w sprawie określenia obiektów, urządzeń i instalacji wchodzących w skład infrastruktury zapewniającej dostęp do portu o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 733), zrezygnowano z wykonania odcinka toru wodnego będącego w bezpośredniej kolizji z istniejącym kotwicowiskiem „Inoujście”. Wschodnia nitka toru wodnego w ramach niniejszej inwestycji zostanie doprowadzona do kotwicowiska i zakończona w tym miejscu, stanowiąc jednocześnie tor dojściowy do obszaru Inoujścia, dostępny jedynie dla lodołamaczy. Żegluga pozostałych jednostek odbywać się będzie zachodnią odnogą toru wodnego na Jeziorze Dąbie.

Szlak żeglugowy po jeziorze Dąbie zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie śródlądowych dróg wodnych (Dz. U. poz. 1208) jest zaliczany do śródlądowych dróg wodnych i kończy się na granicy morskich wód wewnętrznych, do których należy droga wodna Szczecin – Świnoujście. Tor wodny na jeziorze Dąbie przebiega wzdłuż zachodniego brzegu jeziora, łącząc ujście Regalicy z Odrą Zachodnią przez kanały Czapina i Babina. Oprócz funkcji żeglugowej, tor wodny spełnia istotną rolę podczas

przewodzenia akcji lodołamania i likwidacji zatorów lodowych na całym odcinku dolnej Odry. Praca lodołamaczy rozpoczyna się zwykle od ujścia Regalicy wzdłuż trasy toru wodnego, który po pokruszeniu stałej pokrywy lodowej spełnia rolę kanału odprowadzającego lody spływające z góry rzeki. Długość toru wodnego na jeziorze Dąbie obecnie wynosi około 9,5 km, a jego głębokości tranzytowe wahają się od 2,30 (przy SW) do 2,80 m (przy SWW). Powyższe głębokości są niewystarczające dla bezpiecznej i skutecznej pracy lodołamaczy oraz sprzyjają ponownemu zamarzaniu kry i zatrzymaniu lodów spływających do jeziora, co stwarza niebezpieczeństwo powstania powodzi zatorowych.

W raporcie przeprowadzono analizę wariantową uwzględniającą wariant proponowany oraz racjonalny wariant alternatywny. Analizę wariantową przeprowadzono pod kątem miejsca odkładu urobku. Wariant realizacyjny polega na odkładzie urobku na istniejących polach refulacyjnych (najprawdopodobniej na polu refulacyjnym D będącym w zarządzie Urzędu Morskiego w Szczecinie). Natomiast wariant alternatywny to odkład urobku na nowoprojektowanym polu refulacyjnym. Realizacja inwestycji w wariantcie alternatywnym wiązałaby się z koniecznością zajęcia nowego terenu, a tym samym większą ingerencją w środowisko. W związku z tym zdecydowano się na odkład urobku na istniejących polach refulacyjnych.

W ramach prac przewiduje się kształtowanie rynny toru, tj. pogłębianie i poszerzanie dna oraz formowanie skarp. Powyższe prace będą wykonywane za pomocą pogłębiarek ssących (refulerów, tj. statków wyposażonych w urządzenia (pompy) ssąco-tłoczące. Refuler opuszcza rurę zakończoną mieszadłem na dno akwenu i zasysa urobek, tj. pulpę gruntowo-wodną, która następnie będzie tłoczona na szalandy. Na potrzeby manewrowania dopuszcza się również pracę holowników. W celu dostosowania toru do założeń projektowych zostaną wyprofilowane skarpy znajdujące się przy wyspach (Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki) oraz nastąpi konieczność wycinki drzew i krzewów. Zgodnie z przedłożonym uzupełnieniem, zakres prac ingerujących w wyspy wyniesie: Sadlińskie Łąki – powierzchnia zniszczeń około 1,851 ha, długość skarpy objętej profilowaniem około 910 m, maksymalna głębokość (wejścia w ład) ścięcia względem istniejącego brzegu - 30 m; Mewia S - powierzchnia zniszczeń około 0,919 ha, długość skarpy objętej profilowaniem około 370 m, maksymalna głębokość (wejścia w ład) ścięcia względem istniejącego brzegu - 40 m; Mewia N - powierzchnia zniszczeń około 0,435 ha, długość skarpy objętej profilowaniem około 250 m, maksymalna głębokość (wejścia w ład) ścięcia względem istniejącego brzegu - 25 m; Kacza - powierzchnia zniszczeń około 0,557 ha, długość skarpy objętej profilowaniem około 240 m, maksymalna głębokość (wejścia w ład) ścięcia względem istniejącego brzegu - 50 m; Dębina - powierzchnia zniszczeń około 1,851 ha, długość skarpy objętej profilowaniem około 270 m, maksymalna głębokość (wejścia w ład) ścięcia względem istniejącego brzegu - 25m). W związku z faktem, iż wszystkie prace będą prowadzone z wody, powierzchnia zniszczenia równa się powierzchni objętej pracami. Skarpy po ich ukształtowaniu podlegać będą humusowaniu i obsiewaniu mieszką traw. Zostanie również wykonane niezbędne oznakowanie żeglugowe i nawigacyjne. Dopuszcza się także miejscowe umocnienia brzegów (narzutem kamiennym), np. w przypadku konieczności ochrony istniejących budowli. W okolicy Inoujścia (działka nr 456/2 obręb Komarowo) na odcinku około 50 m (km toru wodnego 12+890 – 12+940), w miejscu gdzie obecnie zlokalizowana jest infrastruktura hydrotechniczna nieczynnej przystani Inoujście, dopuszcza się wykonanie umocnienia w postaci ścianki stalowej/betonowej.

Profilowanie i wycinka odbywać się będzie z wody, z wykorzystaniem barek (pontonów), na których będą pracowały koparki, a cały zestaw będzie kierowany przez holownik. Dopuszcza się równoległą pracę dwóch takich zestawów. Prace prowadzone będą równoległe z pracami polegającymi na pogłębieniu jeziora. Na etapie prac wykończeniowych przy formowaniu skarp, dopuszcza się wykorzystanie pogłębiarki chwytakowej, wówczas będzie ona pracowała w zamian za pogłębiarkę ssącą (refuler). Załogi statków oraz operatorzy sprzętu będą mieli zapewnione zaplecze socjalne na jednostkach pływających, na których będą pracowali. Po zakończeniu realizacji planowanego zamierzenia nie przewiduje się zmian w użytkowaniu terenu w części lądowej i wodnej. Pogłębienie toru wodnego nie wpłynie na aktualny reżim hydrologiczny zbiornika tzn. nie będzie miało żadnego wpływu na zmianę charakteru zbiornika.

Realizacja ww. prac będzie wiązała się z powstaniem pewnego rodzaju emisji, tj. hałas, odpady, ścieki zanieczyszczania powietrza), jednak emisje te będą charakteryzowały się krótkotrwałością i lokalnym zasięgiem. Na etapie eksploatacji, oprócz akcji lodołamania będą prowadzone również prace utrzymaniowe, polegające na zachowaniu odpowiednich parametrów toru w celu jego prawidłowego funkcjonowania. Powyższe będzie skutkowało m.in. emisją zanieczyszczeń do powietrza hałasu, ścieków oraz odpadów do środowiska.

Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie eksploatacji nie zmieni się w stosunku do obecnie występującego. Należy również wskazać, iż charakter przedsięwzięcia wyklucza jego likwidację, w związku z tym, nie analizowano wpływu przedsięwzięcia na środowisko na tym etapie.

Gospodarka odpadami

Na etapie realizacji przedsięwzięcia będą powstawać odpady przede wszystkim z grup: 15 (odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach, zmieszane odpady opakowaniowe), 16 (zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12, zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13) i 17 (gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż w 17 05 03, urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05*), sklasyfikowanych wg Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. poz. 10). Powstaną również niewielkie ilości niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych (grupa 20). Powstające w trakcie prac odpady z grup 15, 16 oraz 20 należy magazynować selektywnie w szczelnych pojemnikach lub workach usytuowanych na zapleczach socjalnych jednostek pływających. Opady niebezpieczne należy magazynować w odrębnych, zamykanych pojemnikach/kontenerach. Należy nie przekraczać 12 miesięcznego okresu magazynowania odpadów. Po zebraniu partii transportowej należy je przekazywać specjalistycznym firmom posiadającym stosowne pozwolenia na gospodarowanie odpadami. Miejsca magazynowania odpadów należy również oznakować i zabezpieczyć przed dostępem osób trzecich (w szczególności w odniesieniu do odpadów niebezpiecznych). Odpady z grupy 17, tj. masy ziemne powstałe w wyniku formowania skarp przy wyspach należy przekazywać na jednostki pływające, a następnie transportować do miejsc rozładunku i przekazywać uprawnionym odbiorcom.

W związku z pogłębianiem toru wodnego do założonej głębokości powstanie urobek. Szacunkowa kubatura gruntów do wydobycia to około 1 000 000 m³. W związku ze stałym przyrostem objętości osadów dennych nie można wykluczyć, że konieczne będzie usunięcie większej ilości osadów. Przed rozpoczęciem prac należy przeprowadzić badania batymetryczne w celu precyzyjnego oszacowania ilości urobku koniecznego do wydobycia. Powstały podczas prac urobek należy odkładać na istniejące pola refulacyjne. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją Inwestor uzyskał zgodę Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie na odkład urobku na polu refulacyjnym D. Osady pochodzące z pogłębiania przedmiotowej drogi wodnej, przemieszczane będą w obrębie wód powierzchniowych (planowane do wykorzystania istniejące pole refulacyjne położone jest w obrębie działek obejmujących wody powierzchniowe), w związku z tym w przypadku kiedy nie będą one posiadały właściwości niebezpiecznych, zgodnie z art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 779 z późn. zm.), nie będą stanowiły odpadu. W przypadku osadów nieposiadających statusu odpadu, nie będą miały zastosowania wymogi rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz.U. 2015 r. poz. 796), gdyż odnoszą się wyłącznie do odpadów o kodzie 17 05 06 (urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05*). W przypadku gdyby podczas realizacji przedsięwzięcia stwierdzono, że osad będzie transportowany i odkładany na działce lądowej i/lub będzie posiadał właściwości niebezpieczne, wówczas taki odpad należy przekazać zgodnie z obowiązującymi przepisami do unieszkodliwienia.

Przeprowadzone przez Instytut Morski w Gdańsku (wrzesień 2019 r.) badania próbek urobku na jeziorze Dąbie wykazały w 3 na 48 próbkach przekroczenie wartości granicznych określonych w załączniku do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796), tj. w próbce rdzeniowej D35 dla ołowiu oraz w próbkach D46 i D47 dla cynku i analityków z grupy WWA. Dodatkowo wartość benzo(a)pirenu w próbce D38 była zbliżona do wartości granicznej, a uwzględniając niepewność pomiarową należy uznać, że przekroczyła tą wartość. Przeprowadzone analizy wykazały również, iż około 30 % urobku może być osadem zanieczyszczonym. W przypadku pozostałych próbek osadu dennego, pobranych wzdłuż toru wodnego z jeziora Dąbie stwierdzono, że badane substancje nie przekraczają wartości granicznych określonych ww. rozporządzeniu. Tym samym urobek pochodzący z pozostałych punktów pomiarowych o kodzie 17 05 06 może być wykorzystany w procesach odzysku R5 (recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych). Przeprowadzone badania wykazały również, iż pobrane osady nie wykazują działania toksycznego na systemy biotyczne. Niemniej jednak w związku z faktem, iż w przedłożonej dokumentacji nie wskazano terminu rozpoczęcia prac pogłębiarskich,

a do czasu zrealizowania inwestycji mogą wystąpić sytuacje wpływające na stopień zanieczyszczenia urobku, celem uzyskania pewności co do jego kwalifikacji oraz właściwego sposobu jego zagospodarowania, przed rozpoczęciem inwestycji należy wykonać ponowne badania pod kątem jego zanieczyszczenia, a w przypadku gdy się okaże, że osad będzie posiadał właściwości niebezpieczne, zastosować przepisy ustawy o odpadach. Wówczas zanieczyszczony refulat należy przekazać uprawnionemu odbiorcy do unieszkodliwienia, jako odpad o kodzie 17 05 05* (urobek z pogłębiania zawierający lub zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi). W takim przypadku należy osad przekazywać z maszyn pogłębiających bezpośrednio na szalandy, a następnie do uprawnionych podmiotów, bez jego magazynowania. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją niezanieczyszczony refulat zostanie przetransportowany na pole refulacyjne „D” rozciągające się wzdłuż toru wodnego Świnoujście-Szczecin od km 14.000 do km 15.800. Dopuszcza się również możliwość odkładu na innych polach reuflacyjnych. Nie należy natomiast odkładać urobku wzdłuż toru wodnego na jeziorze Dąbie. Urobek, w miarę możliwości na bieżąco należy przekazywać uprawnionym odbiorcom. W przypadku konieczności jego magazynowania na szalandach, np. aby transport był uzasadniony logistycznie i finansowo, magazynowanie urobku należy prowadzić w sposób nie powodujący zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, tj. ograniczać czas postoju szaland do niezbędnego minimum, zabezpieczyć urobek przed działaniem warunków atmosferycznych oraz nie przekraczać maksymalnego 12 miesięcznego okresu jego magazynowania przed odzyskiem lub unieszkodliwieniem.

Gospodarowanie odpadami na etapie funkcjonowania toru wodnego nie zmieni się w stosunku do obecnie występującego. Powstające na pokładach lodołamaczy odpady nadal będą zbierane i przekazywane do bazy, gdzie będą magazynowane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na etapie eksploatacji podczas ewentualnych prac utrzymaniowych również będzie powstawał urobek. W przypadku zidentyfikowania problemów z użytkowaniem toru, zostanie przeprowadzony monitoring batymetryczny toru wodnego, na podstawie którego zostaną określone możliwości zagospodarowania wydobytego podczas prac urobku, w tym miejsca jego składowania. Powstały urobek należy zagospodarować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Wykonanie prac związanych z pogłębianiem toru wodnego lub z kształtowaniem (profilowaniem) skarp brzegowych, a także transport urobku na pole refulacyjne będzie się wiązać z niezorganizowaną emisją gazów i pyłów do powietrza, której źródłami będą maszyny robocze oraz statki wyposażone w silniki wykorzystujące olej napędowy jako paliwa. W skład gazów spalinowych powstających w trakcie spalania paliw w silnikach spalinowych wchodzi m.in. tlenki azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne i aromatyczne oraz pył. Powyżej opisane oddziaływania będą miały krótkotrwały i przejściowy charakter. W celu sprawdzenia wpływu planowanego przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne, w raporcie, przy wykorzystaniu programu OPERAT FB opracowanego przez „PROEKO” Ryszard Samoć Usługi Komputerowe w Ochronie Środowiska, wykonano symulację komputerową rozprzestrzeniania się emitowanych podczas zamierzonych prac substancji w powietrzu. Przedstawione w raporcie analizy wykazały, że podczas prowadzenia prac budowlanych nie należy spodziewać się negatywnego oddziaływania w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego, gdyż nie będą przekraczane obowiązujące standardy jakości środowiska w tym zakresie. Realizacja planowanej inwestycji nie wpłynie na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego. Niemniej w celu zminimalizowania emisji zanieczyszczeń do powietrza należy używać maszyn, urządzeń oraz pojazdów sprawnych technicznie, charakteryzujących się niską emisyjnością zanieczyszczeń do powietrza.

Podczas prowadzenia akcji lodołamania będą emitowane zanieczyszczenia z silników pracujących lodołamaczy, co również ma miejsce obecnie. Realizacja inwestycji nie wpłynie na wzrost natężenia prowadzonych akcji lodołamania, a jedynie przyczyni się do jej usprawnienia, co oznacza iż emisje po zrealizowaniu przedsięwzięcia mogą być niższe od obecnie występujących.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

W czasie robót budowlanych wystąpi emisja hałasu do środowiska. Źródłem tej emisji będzie praca jednostek pływających i koparek oraz środków transportu urobku (pogłębiarki i refulery, szalandy). O poziomie i uciążliwości emitowanego hałasu na etapie realizacji decydować będzie typ i stan techniczny używanego sprzętu oraz czas jego pracy. Będą to okresy intensywnej emisji hałasu o charakterze przejściowym,

krótkotrwałym. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją prace pogłębieniowe toru wodnego będą prowadzone tylko na terenie Szczecina, gminy Goleniów oraz gminy Police. Natomiast transport osadu odbywał się będzie po wodach znajdujących się w granicach 4 gmin, tj. Szczecin, Police, Stepnica i Świnoujście. Ruch jednostek pływających będzie się odbywał z dala od terenów wymagających ochrony akustycznej, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Najbliższy teren podlegający ochronie akustycznej znajduje się około 1,5 km od miejsca planowanych prac pogłębieniowych na jeziorze Dąbie oraz około 1,1 km od trasy transportu urobku na pole refulacyjne "D". W związku z powyższym nie przewiduje się przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej.

Odnosnie etapu eksploatacji, pogłębienie toru wodnego nie wpłynie na zmianę oddziaływań w zakresie emisji hałasu w stosunku do obecnie występujących. Wpłynie natomiast na poprawę prowadzenia prac łodołaniania, co może oznaczać szybsze ich wykonywanie, a tym samym skrócenie okresów o zwiększonym poziomie emisji hałasu.

Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne i wody powierzchniowe

W trakcie zaplanowanych prac wystąpi tymczasowe pogorszenie jakości wody związane z wzniesieniem powierzchniowych osadów dennych. W wyniku zwiększenia ilości zawiesiny w wodzie, krótkotrwałemu pogorszeniu mogą ulec elementy fizykochemiczne takie jak: przezroczystość, warunki tlenowe, zawartość substancji biogennych. Ponadto ewentualne oddziaływanie na wody może być związane z niezamierzonym (awaryjnym) wyciekami substancji, w tym paliw i olejów używanych w trakcie budowy. Potencjalnym zagrożeniem może być również wykorzystywanie niesprawnych maszyn, urządzeń budowlanych, nieprawidłowo prowadzone roboty, gospodarka ściekowa i odpadowa.

W związku z tym w celu ograniczenia oddziaływania przedsięwzięcia na ten element środowiska, na jednostkach pływających oraz obszarze objętym pracami należy utrzymywać porządek, prace wykonać w jak najkrótszym czasie, a do prac wykorzystywać tylko materiały przyjazne dla środowiska naturalnego, powszechnie używane w budownictwie wodno-melioracyjnym. Prace należy prowadzić używając sprzętu sprawnego technicznie. Tankowanie oraz wszelkie naprawy wykonywać poza terenem budowy, w miejscach do tego przystosowanych. Jednostki pływające należy wyposażyć w substancje neutralizujące ewentualne wycieki z maszyn i urządzeń. Substancje chemiczne stanowiące zagrożenie dla wód przechowywać w szczelnych pojemnikach. Ponadto prace budowlane należy prowadzić w sposób minimalizujący ilość wytwarzanych odpadów oraz możliwość zanieczyszczenia terenu odpadami stałymi i ciekłymi. Ścieki bytowe należy odprowadzać do przenośnych toalet typu toi-toi wyposażonych w zbiorniki bezodpływowe.

Z uwagi na realizację przedsięwzięcia w granicach obszaru morskiego, w postępowaniu brał udział Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie. W postanowieniu uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia powyższy organ wskazał, iż nie jest możliwe całkowite wykluczenie ryzyka zanieczyszczenia wód portowych, wchodzących w skład morskich wód wewnętrznych, związanego z prowadzonymi pracami regulacyjnymi, zwłaszcza w rejonie ujścia wód z jeziora Dąbie do rzeki Odry Zachodniej oraz bezpośrednio na wodach portu w Szczecinie, w rejonie wyspy Mewiej i Ińskiego Nurta. Również podczas wykonywania prac regulacyjnych ingerujących bezpośrednio w dno oraz brzegi wysp może nastąpić uwolnienie zanieczyszczeń lub pływających części organicznych roślin, np. konarów drzew. Oprócz zaistnienia zanieczyszczenia środowiska mogą one powodować powstanie zagrożenia bezpieczeństwa dla jednostek pływających, poruszających się po wodach portowych i torze wodnym Świnoujście - Szczecin. Zgodnie z postanowieniem Dyrektora Urzędu Morskiego przed przystąpieniem do realizacji inwestycji na obszarze wód morskich Wnioskodawca zobowiązany jest do uzyskania jego zgody na zajęcie akwenu na czas prowadzenia robót. Dyrektora Urzędu Morskiego należy również każdorazowo powiadamiać, za pośrednictwem Kapitana Portu Szczecin lub VTS (System Kontroli Ruchu Statków - *Vessel Traffic Services*), o zdarzeniach związanych z zanieczyszczeniem lub zagrożeniem zanieczyszczeniem morskich wód wewnętrznych. Ponadto prace należy prowadzić w sposób pozwalający na uniknięcie zanieczyszczenia środowiska morskiego odpadami stałymi i ciekłymi oraz niezwłocznie i na bieżąco usuwać z powierzchni wody wszelkie zanieczyszczenia powstałe w związku z prowadzonymi pracami. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy zastosować mechaniczne ich zbieranie z powierzchni wody oraz sorbenty. Na stosowanie środków innych niż mechaniczne do usuwania z powierzchni wód substancji

ropopochodnych każdorazowo należy uzyskać zgodę Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie. Podczas prowadzonych prac należy również zwrócić uwagę i zachować ostrożność w miejscach zakotwiczonych (pław) i stałych (staw) znaków nawigacyjnych oraz przebiegu podwodnych kabli.

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie wskazał, iż część wymienionych w postanowieniu uzgadniającym, warunków została określona na podstawie § 8 ust. 1 i ust. 2 oraz § 170 ust. 1 i ust. 10 Zarządzenia nr 3 „Przepisy Portowe”, Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, z dnia 26 lipca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopom. z 2013 r., poz. 2932, z późn. zm). Zgodnie z § 1 ust. 2 ww. zarządzenia, mają one zastosowanie również na redach portów i torach wodnych prowadzących do portów i przystani. Ponadto na obszarze morskich wód wewnętrznych, na którym będzie realizowane omawiane przedsięwzięcie obowiązuje „Krajowy plan zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego” z 2005 r., zatwierdzony przez Ministra Transportu i Budownictwa w dniu 8 lutego 2006 r., na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. z 2015 r. poz. 358). Zgodnie z § 6 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia zwalczanie zanieczyszczeń na polskich obszarach morskich wykonuje się metodami mechanicznymi, niemniej jak wskazano w postanowieniu, dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zgody na zastosowanie do zwalczania zanieczyszczeń innych metod niż mechaniczne. Zgody udziela się na wniosek kierownika akcji zwalczania zanieczyszczeń.

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie wskazał, iż przy spełnieniu wskazanych warunków nie będzie ono negatywnie oddziaływać na środowisko ekosystemu morskiego, w tym na obszary Natura 2000. Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje także naruszenia wymagań ochrony środowiska zawartych w przepisach, jeśli spełnione będą warunki określone w *Raporcie o oś* oraz w postanowieniu uzgadniającym warunki jego realizacji. Zdaniem ww. organu przedstawione przez Wykonawcę sposoby i rozwiązania powinny zminimalizować potencjalne negatywne skutki oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym na ekosystem wodny - na etapie realizacji przedsięwzięcia i po jego zakończeniu.

Mając na uwadze wymagania Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiające ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22 grudnia 2000 r., str. 1, - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5 str. 275, z późn. zm.), zwanej dalej RDW, Inwestor powinien mieć na względzie zachowanie dobrego stanu/potencjału jednolitych części wód. Biorąc pod uwagę powyższe ważnym jest, aby został uwzględniony wpływ planowanej inwestycji na osiągnięcie celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 z późn. zm.). Przedmiotowa analiza została przeprowadzona przez Ministra Infrastruktury, który wypowiedział się w prowadzonym postępowaniu w odniesieniu do wpływu przedsięwzięcia na jednolite części wód oraz określone dla nich cele środowiskowe.

Teren przedsięwzięcia znajduje się w obszarze zagrożenia powodziowego. Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało wpisane na listę strategicznych inwestycji technicznych (HOT – SPOT Zatorowy) w ramach prac nad Planem Zarządzania Ryzykiem Powodziowym dla obszaru dorzecza Odry przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1938). Zostało również uwzględnione w MasterPlanie dla obszaru dorzecza Odry jako inwestycja, która nie wpływa negatywnie na osiągnięcie dobrego stanu wód lub nie pogarsza stanu wód.

Uwzględniając lokalizację terenu inwestycyjnego w odniesieniu do jednolitych części wód, należy wskazać, że teren objęty wnioskiem znajduje się w zlewni jednolitej części wód rzecznych (JCWP) kod PLRW6000211999 Odra od Parnicy do ujścia oraz jednolitej części wód powierzchniowych PLLW90329 Dąbie, typ 3b. PLRW6000211999 to JCWP silnie zmieniona część wód o złym stanie, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego – Odra w obrębie JCWP oraz dobry stan chemiczny. Dla wskazanej JCWP wyznaczono derogację czasową zgodnie z art. 4.4. RDW do 2027 r. JCWP została wyznaczona jako obszar przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie oraz obszar przeznaczony do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym (troć wędrowna oraz węgorz europejski). PLLW90329 Dąbie typ 3b to JCWP silnie zmieniona, niemonitorowana, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu

chemicznego. Dla wskazanej JCWP wyznaczono derogację czasową zgodnie z art. 4.4. RDW. JCWP została wyznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych oraz stanowi obszar przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Przedmiotowa inwestycja znajduje się również w granicach jednolitych częściach wód podziemnych PLGW60004 oraz PLGW60007 wyznaczonych jako części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Przedmiotowe JCWPd charakteryzują się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz nie są zagrożone ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, określonych jako utrzymanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego wód tych JCWPd. Dla ww. części wód nie ustanowiono derogacji zgodnie z RDW.

W raporcie przedstawiono i przeanalizowano dostępne wyniki badań w zakresie oceny stanu wód gromadzone w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska z lat 2016 - 2019 oraz wyniki badań prowadzonych przez Instytut Morski w Gdańsku w 2019 r. m.in. w zakresie wybranych wskaźników stanu wód oraz stanu zanieczyszczenia osadów dennych jeziora Dąbie.

JCWP PLRW6000211999 Odra od Parnicy do ujścia była objęta monitoringiem w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Badania dotyczące wybranych wskaźników biologicznych przeprowadzono w 2019 r. Według zaprezentowanych wyników wartość wskaźnika fitoplanktonu wskazał na klasę 3, ichtiofaunę oceniono jako klasę 4, natomiast wskaźnik dotyczący makrobezkręgowców bentosowych przyporządkowano do klasy 5 i to ta wartość wskaźnika zdecydowała o ocenie elementów biologicznych wód w klasie 5. Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) na podstawie wyników badań prowadzonych dla różnych wskaźników w latach 2016 - 2019, została oceniona jako Elementy fizykochemiczne - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (grupa 3.6), na podstawie badań z lat 2016 - 2019, przyporządkowano do klasy 2. Na podstawie opisanych wyników oceniono, że potencjał ekologiczny wód jest zły. W analogicznych latach prowadzono także monitoring wskaźników stanu chemicznego. Wyniki badań wskazały stan chemiczny wód poniżej dobrego. Na podstawie wszystkich przytoczonych wyników badań oceniono, że stan wód JCWP PLRW6000211999 Odra od Parnicy do ujścia jest zły.

JCWP PLLW90329 Dąbie typ 3b, jako niemonitorowana część wód, nie posiadała danych monitoringowych pozyskiwanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Jednakże, w 2019 r. Instytut Morski w Gdańsku zrealizował badania wybranych parametrów wód. Przedmiotem badań była analiza zawartości tlenu rozpuszczonego, zawiesiny ogólnej oraz widzialności krążka Secchiego, przeprowadzone według standardów Polskich Norm. Analizę wód wykonano w 48 punktach wyznaczonych, co 250 m wzdłuż osi toru wodnego. Przezroczystość wody w badanych punktach pomiarowych kształtowała się na poziomie od 0,40 m do 1,60 m przy wartości średniej 0,90 m. W 28 punktach pomiarowych widzialność krążka Secchiego była mniejsza od 1,0m, tj. wartości granicznej dla wód II klasy wód zamieszczonej w załączniku 22 obowiązującego w 2019 r. rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2019, poz. 2149) dla jednolitych części wód powierzchniowych, typ wód powierzchniowych 3b. Zawartość tlenu rozpuszczonego wskazała, że wody Jeziora Dąbie we wszystkich punktach badawczych wzdłuż toru były dobrze natlenione. Zmierzone wartości tlenu rozpuszczonego zawierały się w przedziale od 5,6 mg/dm³ do 11,2 mg/dm³ przy wartości średniej 9,7 mg/dm³. Pomiarów były wykonywane na głębokościach 0,5 m; 1,0 m; 1,5 m; 2,0 m i 2,5 m. Wartości tlenu rozpuszczonego we wszystkich punktach pomiarowych były wyższe od wartości granicznej 4,0 mg O₂/l dla wód II klasy wód zamieszczonej w załączniku 22 obowiązującego w 2019 r. rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2019, poz. 2149) dla jednolitych części wód powierzchniowych, typ wód powierzchniowych 3b. Pomiarów zawartości zawiesiny ogólnej były prowadzone w dwóch warstwach: powierzchniowej i przydennej. Zawartość zawiesiny ogólnej w punktach pomiarowych wynosiła od 2,2 do 27,2 mg/dm³ przy wartości średniej 11,5 mg/dm³. Natomiast zawartość zawiesiny ogólnej w warstwie przydennej zawierała się w przedziale od 2,4 mg/dm³ do 25,6 mg/dm³ przy wartości średniej 11,7 mg/dm³.

Z uwagi na brak danych monitoringowych dotyczących badań jakości osadów dennych jeziora Dąbie Instytut Morski w Gdańsku przeprowadził w 2019 r. badania w tym zakresie. Przedmiotem badań była analiza rdzeni osadów dennych pobranych z jeziora Dąbie w 48 punktach, wyznaczonych co 250 m wzdłuż osi toru wodnego. Pobór próbek oraz badania były wykonywane zgodnie ze standardami Polskich Norm. Analizy dotyczyły opisu makroskopowego, gęstości objętościowej, składu granulometrycznego, zawartości ogólnego węgla organicznego (OWO), metali ciężkich, wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) oraz polichlorowanych bifenyli (PCB).

W zasięgu toru wodnego na jeziorze Dąbie występują osady z przewagą frakcji pylastej i ilastej z domieszką drobnego piasku głównie w północnej części toru wodnego. W osadach znajdowały się muszle oraz elementy antropogeniczne (np. cegła). Badane osady denne miały konsystencję półpłynną czarnego mułu charakterystycznego dla wód eutroficznych, o ciemnoszarym i szarym zabarwieniu, bogate w substancje organiczne. Średnia zawartość ogólnego węgla organicznego we wszystkich próbkach rdzeniowych pobranych z toru wodnego jeziora Dąbie wynosi 51,095 g/kg, przy wartościach od 3,969 g/kg w północnej części toru wodnego do 104,608 g/kg na wysokości Dębinki (w 2/3 toru wodnego od strony północnej). Średnie gęstości objętościowe osadów w poszczególnych punktach zlokalizowanych wzdłuż toru wodnego jeziora Dąbie kształtowały się w przedziale od 1,01 g/cm³ do 1,89 g/cm³ przy wartości średniej 1,43 g/cm³. Osady denne jeziora Dąbie zawierają duże ilości ogólnego węgla organicznego (0,4 - 10%), co wskazuje na dużą zawartość substancji organicznych. Ocenę zanieczyszczenia osadów dennych wykonano na podstawie kryteriów geochemicznego oraz ekotoksykologicznego analogicznie jak wykonuje się to w przypadku JCWP rzecznych.

Przeprowadzone analizy wykazały, że pobrane próbki osadów dennych nie mają niebezpiecznej właściwości o charakterze: HP4 działanie drażniące – drażniące na skórę i na oczy, HP5 działanie toksyczne na narządy docelowe/zagrożenie spowodowane aspiracją, HP6 ostra toksyczność, HP8 działania drażniące, HP zakaźne, HP ekotoksyczne.

Inwentaryzacja przyrodnicza w zakresie składowych wskaźników oceny stanu wód

W ramach inwentaryzacji przyrodniczej powadzono analizy fitobentosu okrzemkowego, wykorzystując multimetryczny wskaźnik okrzemkowy dla jezior (IOJ). Badania prowadzono w jednym punkcie - w pobliżu wyspy Radolin. Podczas analizy okrzemkowej na potrzeby wyznaczenia stanu ekologicznego jeziora Dąbie w pobliżu Wyspy Radolin, przy pomocy indeksu okrzemkowego zidentyfikowano ogółem 59 gatunków okrzemek. Wartość wskaźnika IOJ na poziomie 0,386 wskazuje na stan słaby (klasa IV). Analizy dotyczyły także Makrofitowego Indeksu Rzecznego (MIR). Badania były prowadzone w trzech lokalizacjach. Według uzyskanych danych stan ekologiczny wód jeziora Dąbie wykazuje dość znaczne rozbieżności. Za taki stan odpowiada odmienny skład gatunkowy na inwentaryzowanych fragmentach jeziora. Dobra ocena stanu wód w okolicach wysp Kaczej i Mewiej wynika z dużego udziału grążela żółtego i grzybieni białych w zbiorowiskach roślin pływających, czyli dwóch gatunków o wartości liczby wskaźnikowej wskazującej na umiarkowaną eutrofię. Z kolei za słabą ocenę wód na torze wodnym i przy wyspie Radolin odpowiada duży udział rogotka sztywnego, gatunku charakterystycznego dla wód znacznie zeutrofizowanych.

W badanym makrobentosie odnotowano gatunek podlegający ochronie ścisłej - gałeczkę żeberkowaną *Sphaerium solidum*, o statusie EN (bardzo silnie narażony na wyginięcie). Odnaleziono także rzadki takson *Pisidium tenuilineatum*, o statusie LR (gatunek niższego ryzyka). Populacja gałeczki żeberkowanej występującej na planowanym torze wodnym szacowana jest na 13 408 846 osobników, co stanowi 3,5% populacji występującej w tym jeziorze. Szczególnie cenna jest część toru przecinająca obszar o najwyższym zagęszczeniu gałeczki, gdzie występuje około 302 325 000 osobników, co stanowi prawie 3% populacji w jeziorze.

Prowadzona inwentaryzacja ichtiofauny wskazała, że dominujące gatunki to płoć, sandacz oraz okoń, natomiast pod względem masy dominowały rozpiór, leszcz i boleń. Na każdym stanowisku badawczym zaobserwowano obecność chronionych gatunków ryb z załączników II, IV i V Dyrektywy Siedliskowej. W rejonie wyspy Radolin stwierdzono obecność bolenia (37 szt.), kozy (2 szt.) i różanki (1 szt.). W obszarze toru wodnego na północ od ujścia Regalicy zaobserwowano bolenia (8 szt.) i kielba białopłetwego (1 szt.). W obszarze toru wodnego w okolicach wysp Kaczej i Mewiej w połowach stwierdzono bolenia (12 szt.) oraz kozę (1 szt.). Na stanowiskach referencyjnych na wodzie otwartej zaobserwowano obecność bolenia (6 szt.) i brzany (1 szt.), a na wodzie przybrzeżnej bolenia (4 szt.), kozy (1 szt.) i różanki (16 szt.).

W ramach prowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia, przy pomocy modeli matematycznych przeprowadzono symulację oddziaływania inwestycji na stan wód. Analizy wykonane przez Instytut Morski w Gdańsku dotyczyły określenia potencjalnego rozprzestrzeniania się drobnych frakcji osadów i materii organicznej podczas realizacji prac pogłębiarskich. Jako dane wejściowe do modelu uwzględniono warunki hydrologiczne, wietrzne oraz technologię prowadzenia prac pogłębiarskich. Symulacje komputerowe pozwoliły na szacowanie zasięgów oddziaływania inwestycji, w zakresie określenia nadmiernego zmaczenia wody, poziomów stężeń, oraz czasów trwania zjawisk które przekraczają poziomy występujące w zbiorniku wodnym. Wnioski z przeprowadzonych analiz wskazują m.in.:

- największe zasięgi oddziaływania zawiesiny występują przy naturalnie skierowanych prądach (w kierunku morza);
- działanie wiatru ma wpływ na kierunek rozprzestrzeniania się zawiesiny, jednak wpływ ten należy uznać jako drugorzędny;
- najwyższe poziomy koncentracji zawiesiny związane są z najmniejszymi wartościami prądów występujących w jeziorze Dąbie i związane są ściśle z miejscem prowadzenia prac (tor wodny oraz jego najbliższe sąsiedztwo);
- zasięg rozplywu zawiesiny w kierunkach poprzecznych do toru wodnego jest zdecydowanie mniejszy niż w kierunku wyznaczonym przez drogę wodną;
- koncentracje zawiesiny lokalnie w miejscu wykonywania prac mogą osiągać wartości duże, nawet ponad 300 mg/m^3 , jednak czas trwania takiego zjawiska jest bardzo krótki;
- stężenia dochodzące do 100 mg/l mogą pojawić się w odległości mniejszej niż 1 km od osi toru wodnego.

W związku z realizacją przedsięwzięcia zidentyfikowano następujące oddziaływania dotyczące wskaźników fizykochemicznych. W wyniku prowadzenia prac bagrowniczych i profilowania skarp brzegowych, dojdzie do uruchomienia drobnych frakcji osadów, co spowoduje wzrost stężenia zawiesin w wodach i w konsekwencji zmianę barwy oraz pogorszenie warunków świetlnych w miejscu realizacji prac oraz strefie rozprzestrzeniania się zawiesin. Pośrednim skutkiem powyższych oddziaływań będzie także pogorszenie warunków tlenowych. Ponadto, ze względu na fakt, że uniesione frakcje są bogate w materię organiczną, nastąpi wzrost stężenia substancji biogenych. Wskazane wyżej oddziaływania na wskaźniki fizykochemiczne będą miały charakter czasowy, związany wyłącznie z etapem realizacji przedsięwzięcia. W celu ograniczenia krótkookresowego, negatywnego oddziaływania na stan fizykochemiczny wód, zastosowane zostaną kurtyny podwodne ograniczające rozprzestrzenianie się zawiesin w obrębie JCWP. Wskazane działanie minimalizujące znacznie ograniczy skalę przestrzenną zidentyfikowanych oddziaływań, do miejsca realizacji prac i bliskiego sąsiedztwa. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w przedłożonej dokumentacji skuteczność kurtyn może wynosić około 70-80% zatrzymywania zawiesiny unoszącej się w toni wodnej.

W zakresie fitoplanktonu i fitobentosu, wskaźników oceny stanu JCWP, zidentyfikowano wystąpienie jedynie krótkotrwałych bezpośrednich oddziaływań mogących pogorszyć stan tych zespołów. Zidentyfikowane oddziaływania wynikają ze wspomnianej już zwiększonej koncentracji zawiesiny na etapie realizacji prac, która spowoduje m.in. pogorszenie warunków świetlnych.

Możliwe oddziaływania mogące mieć wpływ na makrofity (w tym gatunki chronione kotewki orzecha wodnego oraz grzybieni białych) związane są z pogorszeniem stanu fitocenoz na odcinkach profilowania skarp i wytyczania nowego toru wodnego. Wynikają z bezpośredniego niszczenia roślin na odcinkach, na których realizowane będą prace oraz wzrostu stężenia zawiesin i w konsekwencji pogorszenia warunków świetlnych. Oddziaływania te w odniesieniu do makrofitów oceniono jako średniookresowe, niewpływające znacząco negatywnie na stan PLLW90329 Jezioro Dąbie oraz PLRW6000211999 Odra od Parnicy do ujścia. Oddziaływania będą minimalizowane przez planowane przenoszenie zagrożonych zniszczeniem roślin i nie wpłyną trwale na pogorszenie potencjału ekologicznego JCWP w oparciu o ten element biologiczny.

Oddziaływanie przedsięwzięcia na makrobezkręgowce będzie polegało przede wszystkim na mechanicznym niszczeniu organizmów, które znajdują się w wybieranym z dna urobku oraz negatywnym wpływie resuspensji osadów dennych w wyniku prac bagrowniczych i związanych z tym podwyższonych koncentracji zawiesiny w wodach. Oceniono, iż miąższość nowych osadów powstałych z sedymentacji zawiesiny wzbudzonej podczas realizacji prac lokalnie dochodzi do 10 cm w rejonie toru wodnego. Obszar o miąższości nowego osadu 10 cm , który będzie podlegał zanikowi dotychczasowych zespołów bezkręgowców można uznać za lokalny w ujęciu

całej zlewni JCWP Jeziora Dąbie. W odległości 1000 m od osi toru, szacuje się, że miąższość osadów osiągać będzie mniejsze wartości, tj. od kilku do maksymalnie 3 cm. Na tym obszarze należy spodziewać się większych zaburzeń w zespołach bezkręgowców w tym populacji chronionego gatunku gałeczki żeberkowej, której populacja na planowanym torze wodnym stanowi 3,5 % populacji jeziora. Jednakże wskazać należy, że oddziaływanie na makrobezkręgowce, będące wskaźnikiem oceny stanu JCWP, nie będzie miało trwałego charakteru z uwagi na proces odbudowy zespołów bezkręgowców po zakończeniu prac. Dodatkowo, w celu minimalizacji zidentyfikowanych oddziaływań, zaproponowano działanie polegające na wygradzeniu obszaru prac pogłębiarskich kurtynami, co zredukuje charakter oddziaływania do poziomu umiarkowanego.

Oddziaływanie na ichtiofaunę będzie przede wszystkim związane z dopływem zawiesiny i wzrostem mętności wód, a także zwiększonym poziomem hałasu spowodowanym zaplanowanymi pracami i ruchem jednostek transportujących urobek na pole refulacyjne „D”. W analizach oddziaływania na ten wskaźnik oceny stanu JCWP, wykorzystano przede wszystkim modelowanie matematyczne rozprzestrzeniania zawieszin. W przypadku ichtiofauny modelowano sytuacje, w których dominuje przepływ wód w kierunku północnym, występowanie prądu wstecznego oraz brak jakiegokolwiek przepływu wód. Uwzględniono także wpływ wiatrów na rozprzestrzenianie się zawiesiny. Szkodliwy dla ryb poziom koncentracji zawiesiny (>80 mg/l) przewidywany jest na odcinku około 9 km w osi podłużnej i 0,5 km w osi poprzecznej, co odpowiada około $4,5$ km². Modelowane czasy trwania przekroczeń koncentracji zawieszin dla progów 50 mg/l oraz 100 mg/l wskazują, że oddziaływanie będzie krótkotrwałe, jednak wymagające minimalizacji. Ponadto zidentyfikowano ryzyko w ubytkach bazy pokarmowej w związku z prognozowanym zaburzeniem w zespołach bezkręgowców. W wyniku realizacji przedsięwzięcia dojdzie także do pogorszenia warunków tlenowych. Minimalna wartość tlenu dla ryb karpiowatych wynosi 3 mg O₂/l, natomiast dla łososiowatych 6 mg O₂/l. W ramach działań koniecznych, wskazanych do realizacji przez Inwestora, jest prowadzenie stałego monitoringu koncentracji zawiesiny oraz natlenienia i temperatury wody gdyż w przypadku przekroczenia wartości krytycznych konieczne jest przerwanie prowadzonych prac. Wyniki prowadzonych pomiarów należy przekazywać do nadzoru przyrodniczego (specjalistów w zakresie ichtiologii i makrobezkręgowców wodnych), który na bieżąco będzie je analizował, a w razie potrzeby wyda dodatkowe zalecenia związane z ochroną tych grup organizmów.

Wskazać należy, że bezpośrednie oddziaływanie prac bagrowniczych będzie polegało także na zakłóceniu tarła niektórych gatunków ryb (m.in. leszcza i płoci oraz w mniejszym, stopniu takich gatunków jak: okoń, sandacz, lin i szczupak). W celu minimalizacji oddziaływań na ten wskaźnik oceny stanu wód, należy ograniczyć prowadzenie prac w okresach nasilenia wędrówek osobników migrujących w ramach wiosennego i jesienno-ciągu tarłowego, stosować kurtyny podwodne, a także okresowo ograniczać wykonywanie prac bagrowniczych. W celu przyspieszenia odtwarzania siedlisk i tarlisk ryb należy wykonać zarybienia kompensacyjne gatunkami użytkowymi oraz przesadzić płyty roślinności w rejonie objętym profilowaniem skarpi brzegowych.

W zakresie hydromorfologii oceniono, że nastąpi nieznaczna trwała modyfikacja brzegów związana przede wszystkim z profilowaniem skarpi brzegowych. Skarpy po ich ukształtowaniu podlegać będą humusowaniu i obsiewaniu mieszaną traw. Tylko w przypadku napotkania niekorzystnych warunków geologicznych lub w wyniku konieczności ochrony istniejących budowli hydrotechnicznych dopuszcza się miejscowe umocnienie brzegów. Wskazać należy, że zgodnie z przedstawioną dokumentacją, do ewentualnego umocnienia brzegów zastosowany będzie naturalny kamień łamany, by znacząco ograniczyć ingerencję w środowisko i odpowiednio wkomponować się w istniejący krajobraz. Z uwagi na powyższe oceniono, że skala projektowanych prac nie spowoduje znacząco negatywnego wpływu na stan elementów hydromorfologicznych JCWP PLLW90329 Jezioro Dąbie oraz PLRW600021 1999 Odra od Parnicy do ujścia.

W nawiązaniu do powyższego oceniono, że prace zaplanowane w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia przy zastosowaniu zaproponowanych działań minimalizujących, nie spowodują trwałego, negatywnego wpływu na potencjał ekologiczny JCWP PLLW90329 Jezioro Dąbie oraz PLRW600021 1999 Odra od Parnicy do ujścia.

Analizę oddziaływania na stan chemiczny wód przeprowadzono z uwzględnieniem aspektu rozprzestrzeniania się mikrozanieczyszczeń, w oparciu o wyniki badań osadów dennych według kryterium ekotoksykologicznego na podstawie analizy stężeń WWA i PCB. Osady jeziora w większości punktów pomiarowych nie wykazywały toksyczności, jednak miejscowo występowały przekroczenia wartości granicznych nielicznych wskaźników. Wobec powyższego, w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się zawiesiny i minimalizacji ryzyka potencjalnego zanieczyszczenia wód jeziora metalami ciężkimi WWA i PCB konieczne

jest wspomniane już wykorzystanie kurtyn podwodnych. Ich zastosowanie wpłynie korzystnie na ograniczenie potencjalnego wpływu na stan chemiczny JCWP.

W ramach analiz przeprowadzonych w raporcie o oś w kontekście wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, zdaniem Ministra Infrastruktury, Inwestor uwzględnił także informacje i dane zgromadzone na potrzeby II aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, w tym w szczególności wyniki pracy: *Analiza znaczących oddziaływań antropogenicznych wraz z oceną ich wpływu/oddziaływania na stan wód oraz oceną ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych.*

Podsumowując zdaniem organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych, wszelkie negatywne oddziaływania przedsięwzięcia będą minimalizowane poprzez właściwe prowadzenie prac oraz zastosowanie skutecznych działań minimalizujących zaproponowanych przez Inwestora. Przy uwzględnieniu wskazanych przez organ warunków, uznano, że oddziaływania wynikające z realizacji zaplanowanych prac nie będą znaczące i nie będą charakteryzowały się długotrwałością mogącą spowodować istotne pogorszenie stanu JCWP.

Nie przewiduje się profilowania dna misy jeziornej na znaczących odcinkach, poza istniejącym torem wodnym (tylko odcinki niespełniające wymogu głębokości projektowej) za wyjątkiem około 5 km fragmentu toru wodnego przewidzianego w nowym śladzie oraz odcinkowych, lokalnych ingerencji w strefę brzegową. Planowane przedsięwzięcie utrwali istniejący stopień przekształceń misy jeziora Dąbie.

Wskazać także należy, że nie zidentyfikowano oddziaływań, które mogą mieć negatywny wpływ na stan ilościowy lub chemiczny JCWPd, w obrębie których planuje się realizację przedsięwzięcia.

Na terenie, na którym planuje się realizację inwestycji zgodnie z art. 16 pkt 32 Prawa wodnego wyznaczono następujące obszary chronione:

- JCWPd PLGW60004 oraz PLGW60007 jako jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- PLLW90329 Dąbie jako jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych (tor wodny znajduje się poza wyznaczonymi kąpieliskami);
- obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych;
- obszary Natura 2000: PLB320003 Dolina Dolnej Odry, PLH320018 Ujście Odry i Zalew Szczeciński jako obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie;
- obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym tj. Odra od ujścia do ujścia Nysy Kłodzkiej dla ochrony troci wędrownej oraz Odra od ujścia Warty do ujścia dla ochrony węgorza europejskiego.

Na podstawie analiz przeprowadzonych w raporcie oceniono, że pod warunkiem skutecznego wdrożenia zaproponowanych działań minimalizujących oraz zastosowania wskazanych warunków, nie zachodzi ryzyko negatywnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 61 Prawa wodnego, wyznaczonych dla wskazanych obszarów chronionych.

Możliwa kumulacja oddziaływań wynikających z realizacji przedmiotowych prac została zidentyfikowana w zakresie jednoczesnego ruchu statków na torze wodnym Świnoujście-Szczecin i ruchu szaland transportujących urobek na pole refulacyjne. Jednakże nie stwierdzono, aby to oddziaływanie mogło mieć znacząco negatywny charakter. Ponadto przeanalizowano ewentualną możliwość kumulacji oddziaływań prac zaplanowanych w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia z innymi pracami, m.in. przy pogłębianiu toru wodnego Świnoujście-Szczecin oraz w ramach zadania 1 B. 2 Etap I i Etap II Prace modernizacyjne na Odrze granicznej w ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły oraz zadań: 1B.4/2 Bagrowanie przekopu Klucz - Ustowo, 1B.5/1 Przebudowa mostu w celu zapewnienia minimalnego prześwitu - Most kolejowy w km 733,7 rzeki Regalicy w Szczecinie, Zadanie 1B.3/1 Etap I - Budowa bazy postojowo - cumowniczej dla lodołamaczy. Oceniono, że potencjalnie istnieje ryzyko oddziaływania w zakresie wpływu na szlaki migracji ryb dwuśrodowiskowych i potamodromicznych. Jednakże z uwagi na przewidziane przez Inwestora środki minimalizujące (kurtyny podwodne czy wyłączenia czasowe prowadzenia prac w okresach nasilenia migracji ichtiofauny), nie przewiduje się kumulacji oddziaływań zakłócających w sposób znaczący migracje ichtiofauny. Ponadto, po zrealizowaniu planowanego pogłębienia i profilowania toru wodnego, zgodnie

z orzeczeniem niniejszej decyzji na Inwestora został nałożony obowiązek wykonania monitoringu porealizacyjnego, który zweryfikuje skuteczność zastosowanych działań.

Analizując specyfikę przedsięwzięcia i charakter prognozowanych oddziaływań, czas ich trwania oraz uwzględniając miejsca występowania maksymalnych stężeń zawiesiny, które ograniczone są do samego toru wodnego i jego bezpośredniego sąsiedztwa, a także uwzględniając zaproponowane warunki realizacji robót i działania minimalizujące oceniono, że zaplanowane prace nie będą oddziaływać w sposób zagrażający realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego.

Funkcjonowanie pogłębionego toru wodnego nie będzie skutkowało wystąpieniem nowych oddziaływań w stosunku do obecnie występujących. Inwestor przewiduje, że na etapie eksploatacji możliwe są okresowe interwencyjne lokalne prace utrzymaniowe służące przywróceniu toru wodnego do projektowych parametrów, jednak będą one miały charakter epizodyczny. Obecnie nie jest w pełni możliwe określenie kiedy i na jakich odcinkach może nastąpić zamulenie, które uniemożliwiłoby eksploatację toru wodnego. Proces nanoszenia osadów zależny jest od wielu czynników, w tym pogodowych, których nie można przewidzieć. W razie problemów związanych z użytkowaniem toru, inwestor przeprowadzi monitoring batymetryczny i na podstawie wyników określi zakres potrzebnych prac.

Oddziaływanie na elementy przyrodnicze środowiska

Inwestycja będzie realizowana na działkach lądowych i wodnych. Większość prac będzie realizowana na działkach wodnych. Prace terenowe na potrzeby przedmiotowego przedsięwzięcia przeprowadzono w latach 2017-2019. Wiosną 2020 r. (od połowy maja do końca czerwca) przeprowadzono uzupełniające kontrole wysp (Sadlińskie Łąki, Kacza, Mewia, północny skraj wyspy Dębina) w sąsiedztwie toru wodnego na jeziorze Dąbie. Na podstawie jej wyników oraz zakresu przewidzianych prac, określono oddziaływanie przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze.

Zgodnie z przedłożoną inwentaryzacją, strefa litoralu w rejonie wysp; Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki i Inoujścia zajęta jest głównie przez roślinność szuwarową, a gatunkiem dominującym jest trzcina pospolita *Phragmites australis*, mniejszy udział mają szuwały mozgi trzcinowatej *Phalaris arundinacea* oraz luźne zbiorowiska pałki wąskolistnej *Typha angustifolia*. Przeważnie tylko w domieszce powyższych zbiorowisk pojawiają się płaty turzycy błotnej *Carex acutiformis*. Z pasami szuwarów graniczą zbiorowiska nymfeidów, które szczególnie bujnie porastają pasy wzdłuż północnego brzegu Wyspy Kaczej oraz południowego brzegu Inoujścia. Gatunkiem dominującym jest grązel żółty *Nuphar lutea*, rzadziej występują objęte częściową ochroną prawną grzybienie białe *Nymphaea alba*. Ponadto, wśród nymfeidów licznie występuje rogatek sztywny *Ceratophyllum demersum* oraz moczarka kanadyjska *Elodea canadensis*. Od strony lądu zbiorowiska szuwarowe graniczą z płatami lasów łęgowych. Ich drzewostan jest budowany głównie przez wierzbę białą *Salix alba*, jedynie w łęgach Inoujścia gatunkiem dominującym w drzewostanie jest olsza czarna *Alnus glutinosa*, a miejscami sztucznie wprowadzone mieszańce topól euroamerykańskich. W strefie kontaktowej szuwarów i łęgów występują m.in.: chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, starzec bagienny *Senecio paludosus*, inwazyjny niecierpek himalajski *Impatiens glandulifera* oraz objęty częściową ochroną prawną dzięgiel litwor nadbrzeżny *Angelica archangelica* ssp. *litoralis*. Duży udział mają tu także zarośla wierzb, głównie wierzby szarej *Salix cinerea*.

Na omawianym terenie, na wszystkich zinwentaryzowanych wyspach, stwierdzono występowanie jednego typu siedliska przyrodniczego stanowiącego przedmiot zainteresowania Wspólnoty, tj. 91E0 – łęgi wierzbowe (*Ass. Salicetum albo-fragilis*). Zgodnie z przedłożonym uzupełnieniem płaty siedliska na wyspach Sadlińskie Łąki oraz na terenie przy Inoujściu znajdują się poza zasięgiem prowadzonych prac oraz poza strefą możliwego oddziaływania. Wskutek prac realizacyjnych nie dojdzie do żadnych ingerencji w płaty siedliska. Niezbędna wycinka zieleni wysokiej nie będzie wykonywana w obrębie płatów siedliska. Wszelkie prace bagrownicze, prace ziemne i związane z usuwaniem drzew i krzewów będą prowadzone z wody, zatem nie występuje ryzyko zniszczenia płatów chronionych siedlisk przyrodniczych. Odnośnie pozostałych wysp, wskutek prac zniszczeniu ulegnie łącznie około 1,62 ha powierzchni siedliska 91E0. Zaplanowane prace nie będą skutkowały zagrożeniem niezachowania siedlisk, gdyż zniszczeniu będą podlegać ich skrajne płaty. W ramach inwestycji nie są przewidywane nasadzenia następcze. W celu ograniczenia oddziaływania powyższych prac należy je prowadzić z należytą starannością, ograniczyć wyłącznie do terenu planowanego do przekształcenia i prowadzić w sposób

nie ingerujący w tereny z nim sąsiadujące. Płaty chronionych siedlisk przyrodniczych (niepodlegających ingerencji) wyraźnie oznaczyć, celem ich zabezpieczenia przed zniszczeniem. W przypadku humusowania wykorzystać materiał rodzimego pochodzenia pozbawiony gatunków inwazyjnych. Prace utrzymaniowe toru, niezbędne dla podtrzymania efektów przedsięwzięcia będą dotyczyły wyłącznie działań w obrębie toru wodnego i nie będą ingerowały w płaty chronionych siedlisk.

Z gatunków roślin chronionych na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), stwierdzono występowanie gatunków objętych częściową ochroną prawną, tj. dzięgiel litwor nadbrzeżny *Angelica archangelica ssp. litoralis* oraz grzybienie białe *Nymphaea alba*. Dzięgiel litwor nadbrzeżny występuje licznie w strefach przybrzeżnych wysp jeziora Dąbie. Związany jest głównie ze zbiorowiskami szuwarowymi oraz zaroślowymi, ponadto występuje także w runie lasów łęgowych. W trakcie inwentaryzacji liczebność gatunku na omawianych stanowiskach oszacowano na kilka tysięcy osobników występujących w rozproszeniu w strefach przybrzeżnych wysp jeziora. Gatunek ten nie jest zagrożony wyginięciem, występuje na wielu stanowiskach w strefach brzegowych rzeki Odry. W związku z tym zniszczenie jego stanowisk w miejscu prowadzenia prac nie wpłynie negatywnie na populację tego gatunku. Grzybienie białe występuje w rozproszeniu w strefach przybrzeżnych wysp jeziora Dąbie. Zajmują strefę brzegu przed szuwarem, gdzie rosną pojedynczo lub w zbiorowiskach nymfeidów zdominowanych przez grązele żółte. Szacunkowa ilość okazów gatunku to około kilkaset do ponad tysiąca. Łącznie na analizowanym terenie zinwentaryzowano ponad 6 ha powierzchni zasiedlonej przez ten gatunek. Profilowanie skarp toru wodnego przy wyspach (Mewia, Kacza, Dębina i Inoujściu) spowoduje zniszczenie około 29% zinwentaryzowanej powierzchni, jednak usunięcie roślin nie zagrazi lokalnej populacji grzybieni białych na jeziorze Dąbie. Po ustaniu prac gatunek będzie zasiedlać nowo ukształtowane dno zbiornika wodnego. Proces ten będzie wspomagany przez przesadzanie około 70% powierzchni płatów tego gatunku z miejsc objętych profilowaniem brzegów, do odpowiednich siedlisk (w tym powstałych po zakończeniu prac na danym odcinku brzegu).

Ponadto z danych literaturowych (Ławicki Ł., Marchowski D. 2019. Rozszerzenie zasięgu populacji kotewki orzecha wodnego *Trapa natans* w Dolinie Dolnej Odry. Przegląd Przyrodniczy XXX,1, 2019), wynika iż wzdłuż zachodniego brzegu wyspy Sadlińskie Łąki w 2018 r. występował podlegający ochronie ścisłej gatunek - kotewka orzech wodny *Trapa natans*. Przeprowadzone w sierpniu 2020 r. badania nie potwierdziły obecności gatunku, jednak w związku ze zmiennością występującą w przyrodzie, odznaczającą się sezonowością występowania gatunków oraz faktem, iż do rozpoczęcia zaplanowanych prac może upłynąć znaczna ilość czasu, przed przystąpieniem do prac, w okresie między 20 czerwca a 31 sierpnia, należy ponownie dokonać inwentaryzacji przyrodniczej terenu inwestycyjnego celem potwierdzenia lub wykluczenia obecności kotewki orzecha wodnego. W przypadku potwierdzenia obecności, stwierdzone osobniki należy przenieść w miejsca przy brzegu danej wyspy, w rejonie której zostanie stwierdzone ich występowanie – poza zasięg strefy oddziaływania ze strony inwestycji. Powyższe prace należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym. Po zrealizowaniu prac należy prowadzić monitoring udatności przesadzeń.

Prace związane z metaplantacją chronionych gatunków roślin należy prowadzić obowiązkowo pod nadzorem przyrodniczym. Prace należy wykonać na podstawie metodyki opracowanej przez specjalistę przyrodnika posiadającego doświadczenie w tym zakresie. Materiał przeznaczony do przesadzenia powinien charakteryzować się dobrym rozwojem i stanem fitosanitarnym, a przeniesieniu powinno podlegać całe stanowisko rośliny. Prace należy wykonywać w trakcie możliwych niskich stanów wód oraz w okresie umożliwiającym dostatecznie długi okres wzrostu przesiedlonych roślin w nowych warunkach (optymalnym jest przełom czerwca i lipca). Przed przystąpieniem do prac należy wybrać dokładną lokalizację dla tworzonego stanowiska, które musi spełniać następujące warunki:

- powinno być usytuowane w bliskiej odległości od miejsca występowania rośliny i powinno charakteryzować się analogicznymi warunkami siedliskowymi;
- musi być zlokalizowane w części zaprawowej nurtu wody;
- stanowisko nie powinno być zlokalizowane w bezpośredniej strefie formacji roślinności szuwarowej, a jednocześnie powinno być osłonięte przez szuwały przed silnym oddziaływaniem wiatrów powodujących falowanie wód;
- głębokość wód nie powinna przekraczać 0,7 m;

- dno na stanowisku powinno być piaszczyste z niewielkim udziałem frakcji zwirowych i małą warstwą osadów organicznych, co sprzyja zakorzenianiu się roślin w podłożu.

Sprawozdanie z wykonanych prac należy przedłożyć do tutejszego organu wraz ze sprawozdaniem z monitoringu przyrodniczego obejmującego I rok badań monitoringowych.

W fazie realizacji inwestycji przewiduje się również usuwanie drzew i krzewów na wyspach w związku z koniecznością ukształtowania skarp toru wodnego. Zgodnie z przedłożonym uzupełnieniem planuje się usunąć około 170 sztuk drzew oraz około 1390 m² krzewów.

Zakres inwentaryzacji przyrodniczej obejmował makrobentos, malako-, ichtio-, entomo-, herpeto-, ornito-, chiroptero- oraz teriofaunę.

Bentos jeziora charakteryzował się wysokim udziałem obcych dla rodzimej fauny taksonów, odnotowano je w grupie wieloszczetów, skorupiaków oraz małży. Grupami, które tworzyły najwyższe zagęszczenia były skąposzczety (*Oligochaeta*), larwy ochotkowatych (*Chironomidae*), wieloszczety (*Polychaeta*), *Bivalvia* oraz skorupiaki (*Crustacea*), a wśród nich *Gammaridae* i *Mysidacea*. Z chronionych przedstawicieli makrobentosu i malakofauny odnotowano gałeczkę żeberkowaną *Sphaerium solidum*, podlegającą ochronie ścisłej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183 z późn. zm.). Ponadto na stacji JDTW1 stwierdzono obecność rzadkiego małża groszkówka *Pisidium tenuilineatum*, o statusie LR (Polska Czerwona Księga Zwierząt). Stwierdzenie powyższych gatunków oznacza, iż znajdują one korzystne warunki rozwoju w torze wodnym, który od dawna jest pogłębiany i używany jako droga wodna. Zgodnie z przedłożonym raportem rozmieszczenie chronionej gałeczki żeberkowanej w jeziorze Dąbie było bardzo nierównomierne. Nie występowała ona przy brzegach jeziora oraz w okolicach przesmyków, czyli miejscach łączących jezioro z rzeką Odrą. Najwyższe zagęszczenie osiągała w środkowej części jeziora, tam gdzie występował miękki, organiczny, silnie uwodniony osad. Oddziaływanie planowanej inwestycji na tą grupę zwierząt będzie polegało przede wszystkim na mechanicznym niszczeniu organizmów, które znajdują się w wybieranym z dna urobku oraz na negatywnym wpływie resuspensji osadów dennych w wyniku prac bagrowniczych i związanych z tym podwyższonych koncentracji zawiesiny w wodach oraz jej wzmożoną sedymentacją na dno. Ten ostatni czynnik będzie dotyczył znacznej powierzchni dna wokół strefy prowadzenia prac. Na tym obszarze należy spodziewać się znaczących zaburzeń, w tym zaniku części taksonów i ograniczenia w konsekwencji bazy pokarmowej dla ryb. Czynnik ten, wraz z bezpośrednim usuwaniem organizmów z wybieranym urobkiem, może mieć znaczące negatywne skutki dla populacji chronionego gatunku gałeczki żeberkowanej, osiągającej znaczne zagęszczenia w centralnej części jeziora w pobliżu toru wodnego i na jego trasie. Powyższe oddziaływanie należy uznać za istotne oraz wymagające minimalizacji. W tym celu obszar prac pogłębiarskich należy wygradzić podwodnymi kurtynami, co znacząco zredukuje rozprzestrzenianie się zawiesiny oraz zasięg jej sedymentacji na dno. Powyższe pozwoli na ograniczenie oddziaływania do umiarkowanego. W odniesieniu do innych taksonów bezkręgowców objętych ochroną nie przewiduje się znaczących oddziaływań przedsięwzięcia.

Inwentaryzacja przyrodnicza wykazała obecność 25 gatunków ryb oraz jedną hybrydę (jaź x krap), wśród nich znalazło się 5 gatunków chronionych lub objętych Dyrektywą Siedliskową (boleń *Aspius as pius*, brzana *Barbus barbus*, kiełb białopłetwy *Romanogobio belingi*, koza *Cobitis taenia*, różanka *Rhodeus sericeus*). Największą różnorodność gatunkową zaobserwowano w rejonie wyspy Radolin oraz na stanowisku referencyjnym na wodzie przybrzeżnej (po 18 gatunków ryb na każdym ze stanowisk badawczych). Natomiast najmniejszą w obszarze toru wodnego na północ od ujścia Regalicy - 13 gatunków. Oprócz ww. gatunków chronionych, zgodnie z przedłożonym raportem, w jeziorze Dąbie notowane są jeszcze następujące gatunki: jesiotr ostronosy (*Acipenser oxyrinchus*), aloza (*Alosa alosa*), parposz (*Alosa fallax*), ciosa (*Pelecus cultratus*), minóg morski (*Petromyzon marinus*) i minóg rzeczny (*Lampetra fluviatilis*).

Zasięg przestrzenny planowanego przedsięwzięcia wskazuje na możliwość bezpośredniego oddziaływania na zespoły ryb i minogów. Oddziaływanie to dotyczyć będzie zarówno gatunków ryb stale zasiedlających wody toru wodnego, jak również gatunków dwuśrodowiskowych wykorzystujących go jako drogi migracji. Do pierwszej grupy należy większość gatunków o znaczeniu gospodarczym, a także szereg gatunków o małych rozmiarach. Natomiast do gatunków dwuśrodowiskowych rozradzających się w rzekach (anadromicznych) i migrujących przez jezioro Dąbie na znaczne odległości należą: jesiotr ostronosy (*Acipenser oxyrinchus*), łosoś atlantycki (*Salmo salar*), troć wędrowną (*Salmo trutta trutta*), certa (*Vimba vimba*) oraz minóg rzeczny (*Lampetra*

fluviatilis). Na bliższe odległości – do dolnego biegu Odry i mniejszych dopływów przez jezioro wędrują takie anadromiczne gatunki dwuśrodowiskowe jak: minóg morski (*Petromyzon marinus*), sieja wędrowna (*Coregonus lavaretus*), ciosa (*Pelecus cultratus*), parposz (*Alosa fallax*). Natomiast węgorz, jako gatunek rozradzający się w morzu (gatunek katadromiczny) wykorzystuje jezioro zarówno jako drogę migracji do systemu Odry, jak również jako dogodny żerowisko i miejsce wzrostu. Gatunki te są również cenne gospodarczo i w większości (poza jesiotrem ostronosym i minogiem morskim - objętymi ścisłą ochroną gatunkową) poławiane przez rybaków.

Wskazać należy, iż większość prac skoncentrowanych będzie w środkowej części jeziora Dąbie. Natomiast odcinki strefy brzegowej, stanowiącej strefę litoralu, w której bytuje większość gatunków typowych dla tego jeziora (rozmnąża się, podраста narybek czy bytują dorosłe ryby) będą stanowiły jedynie około 2 km linii brzegowej, co stanowi 2,3 % całkowitej jej długości. Oddziaływanie inwestycji na ichtiofaunę na etapie realizacji przedsięwzięcia będzie związane przede wszystkim z dopływem zawiesiny i wzrostem mętności wód w wyniku prac pogłębiarskich oraz ze zwiększonym poziomem hałasu, spowodowanym tymi pracami i ruchem jednostek pracujących. Powyższe oddziaływanie może mieć konsekwencje w postaci zmian w składzie i strukturze zespołu ichtiofauny jeziora Dąbie. Bezpośrednie oddziaływanie prac bagrowniczych prowadzonych w centralnej części akwenu będzie polegało na zakłóceniu tarła leszcza i płoci, a w mniejszym stopniu takich gatunków jak: okoń, sandacz, lin i szczupak. Gatunki te stanowią trzon ichtiofauny jeziora i były notowane licznie zarówno w inwentaryzacji, jak i w odłowach rybackich – mają one istotne znaczenie gospodarcze. Prace prowadzone w centralnej części jeziora będą oddziaływały przede wszystkim na populację leszcza, jak również na bolenia i sandacza. Pogłębianie znacznego fragmentu toru wodnego przebiegającego w pobliżu wschodniego brzegu wyspy Czarnołęka będzie związane także z oddziaływaniem na siedliska przybrzeżne i gatunki fitofilne (lin, szczupak, płoć, okoń) oraz na tarliska sandacza – rozradzającego się w strefie przybrzeżnej na twardym, żwirowo-piaszczystym dnie lub na roślinach. W porośniętej bogatą roślinnością strefie przybrzeżnej wyspy Czarnołęka oraz w ujściowym odcinku Regalicy, w rejonie Ińskiego Nurtu i wysp Kaczej i Mewiej możliwe jest też negatywne oddziaływanie prac bagrowniczych na populacje drobnych gatunków chronionych: kozy i różanki. Objęcie pracami odcinków łączących jezioro Dąbie z Odrą będzie także miało istotny wpływ na gatunki ryb związane ze środowiskiem rzeczonym: brzana, klenia, jazia, miętusa, kiełba białopłetwego, a także na gatunki wędrowne będące przedmiotem gospodarki rybackiej: troć, certę, węgorza, sieję, łososia oraz objęte ochroną: minoga morskiego, minoga rzeczny, ciosę, parposza, alozę i jesiotra ostronosego. Większość wskazanych gatunków została stwierdzona w trakcie inwentaryzacji lub w połowach rybackich. Efekt płoszenia będzie znaczący szczególnie w zawężonych miejscach połączeń jeziora z Odrą: ujściowym odcinku Regalicy oraz w Ińskim Nurcie i w Odrze Zachodniej. Celem ograniczenia powyższych oddziaływań, na całej długości toru, prace należy ograniczyć w okresach nasilenia wędrówek ryb - okres wiosenny (ciosy, parposz, aloza, jesiotr i minóg rzeczny, minóg morski). Okres wiosenny pokrywa się z okresem wyłączonym z prac ze względu na tarło innych gatunków ryb: marzec-czerwiec. Prace należy również ograniczyć w okresie jesiennym (październik-grudzień), na odcinkach połączeń jeziora Dąbie z Odrą: w ujściowym odcinku Regalicy oraz Ińskiego Nurtu i Odry Zachodniej (odcinki rzeczne, zwężone między wyspami oraz do 500 m w kierunku jeziora) - dla ochrony ciągu tarłowego szczególnie wrażliwego na dopływ zawiesiny łososia, a także troci wędrownej, siei, części minogów rzecznych migrujących w jesiennym ciągu tarłowym oraz spływających dorosłych węgorzy. Podczas prac należy również monitorować poziom zawiesiny i tlenu rozpuszczonego, a w przypadku przekroczenia wartości niebezpiecznych lub krytycznych wstrzymać.

Działaniem minimalizującym będzie również zastosowanie wspomnianych powyżej podwodnych kurtyn, ograniczających rozprzestrzenianie się zawiesiny oraz hałasu. Oddziaływanie na ichtiofaunę zostanie również zminimalizowane przez przesadzenie roślinności wodnej, co przyspieszy regenerację tarlisk ryb. Ponadto dla wyrównania strat poniesionych przez użytkowników rybackich, zarówno podczas wykonywania robót pogłębiarskich (szacowany okres 2 lat) oraz przez 2 lata po ich zakończeniu, należy prowadzić zarybienia następującymi gatunkami: sandacz 35 szt. narybku jesiennego na 1 ha lustra wody (łącznie 197 750 szt./rok); szczupak 100 szt. wylęgu na 1 ha lustra wody (łącznie 545 000 szt./rok); węgorz ok. 20 szt. narybku podchowanego na 1 ha lustra wody (łącznie 110 000 szt./rok); sieja ok. 100 szt. wylęgu żerującego na 1 ha lustra wody (łącznie 545 000 szt./rok) oraz boleń ok. 50 szt. wylęgu żerującego na 1 ha lustra wody (łącznie 272 500 szt./rok). Ponadto po zakończeniu prac zobowiązano Wnioskodawcę do prowadzenia monitoringu

poinwestycyjnego. Powyższe umożliwi weryfikację zastosowanych działań ochronnych, a w przypadku konieczności wskazanie dodatkowych rozwiązań.

Z przedstawicieli entomofauny stwierdzono obecność trzmieli (kamiennik *Bombus lapidarius*, rudy *Bombus pascuorum*, rudonogi *Bombus ruderarius*, ogrodowy *Bombus hortorum*, ziemny *Bombus terrestris*, parkowy *Bombus hypnorum*, gajowy *Bombus lucorum*, leśny *Bombus pratorum* i rudoszary *Bombus sylvarum*) podlegających ochronie częściowej zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. Podczas prac realizacyjnych dojdzie do zniszczenia części siedlisk ww. gatunków. Niemniej jednak, mając na uwadze zakres ingerencji oraz obecność siedlisk w sąsiedztwie, w ocenie tutejszego organu, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na tą grupę zwierząt. Ponadto, w zatokach przy wyspie Sadlińskie Łąki, odnaleziono miejsca potencjalnego występowania chronionego gatunku ważki - żagnicy zielonej *Aeshna viridis*. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją miejsca te znajdują się poza zasięgiem prac.

Wykonana inwentaryzacja wskazała, iż teren inwestycyjny i jego sąsiedztwo stanowią siedliska dla przedstawicieli herpetofauny (żaby zielone o fenotypie *Pelophylax kl. esculentus*/*P. ridibundus*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*). W ocenie tutejszego organu skala ingerencji przedsięwzięcia z punktu widzenia ochrony siedlisk dogodnych dla bytowania ww. zwierząt w rejonie lokalizacji inwestycji będzie nieistotna. Z czasem siedliska podlegać będą samoczynnej regeneracji. W celu ograniczenia negatywnych oddziaływań prace na brzegach wysp należy wykonać poza szczytem aktywności rozrodczej herpetofauny – czyli poza okresem od kwietnia do lipca. Dodatkowo w celu zminimalizowania ryzyka uśmiercania zimujących w rejonie wysp (Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki) płazów, prowadzenie prac na głębokości większej niż 1,5 m w okresie od 15 listopada do końca marca należy ograniczyć do niezbędnego minimum.

Z gatunków lęgowych ptaków na terenie przedsięwzięcia i w jego sąsiedztwie stwierdzono następujące gatunki: bąk *Botaurus stellaris*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, brodziec piskliwy *Actitis hypoleucos*, brzęczka *Locustella luscinioides*, dzięciołek *Dendrocopos minor*, dziwonia *Carpodacus erythrinus*, dzwonec *Carduelis chloris*, grzywacz *Columba palumbus*, kokoszka *Gallinula chloropus*, kormoran *Phalacrocorax carbo*, krakwa *Anas strepera*, krzyżówka *Anas platyrhynchos*, łabędź niemy *Cygnus olor*, łyska *Fulica atra*, makolągwa *Carduelis cannabina*, perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, piecuszek *Phylloscopus trochilus*, piegża *Sylvia curruca*, potrzos *Emberiza schoeniclus*, raniuszek *Aegithalos caudatus*, rudzik *Erithacus rubecula*, słowik szary *Luscinia luscinia*, strzyżyk *Troglodytes troglodytes*, trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, trzcinniczek *Acrocephalus scirpaceus*, wąsatka *Panurus biarmicus*, wodnik *Rallus aquaticus*, zięba *Fringilla coelebs*, zimorodek *Alcedo atthis*.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że prace ziemne związane z kształtowaniem skarp toru wodnego, w tym wycinka drzew, nie wpłyną bezpośrednio na zniszczenie stanowisk stwierdzonych lęgowych gatunków ptaków na Wyspach Mewiej, Kaczej, Dębinie i Sadlińskie Łąki, w tym na najcenniejszą wąsatkę i zimorodka. Ptaki wodno-błotne (łyska, kokoszka, krakwa, wąsatka) gnieździły się od wschodniej strony Wyspy Kaczej i Mewiej, gdzie nie będą prowadzone prace ziemne. Należy jednak pamiętać, że wyspy mogą być atrakcyjnym siedliskiem lęgowym dla wielu gatunków ptaków takich jak: błotniak stawowy, gęgawa, bąk, bączek, podróżniczek. Pomimo braku stwierdzenia tych gatunków podczas prowadzonej inwentaryzacji należy mieć na uwadze, że gatunki te mogą obecnie zakładać lęgi na wyspach, w tym wśród drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki.

Zgodnie z informacjami będącymi w posiadaniu organu, na sąsiadującej z terenem inwestycyjnym wyspie Dębina oraz Sadlińskie Łąki znajdują się strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania bielika oraz kani rudej. Stanowiska lęgowe tych gatunków są zlokalizowane w głębi wyspy, poza obszarem bezpośredniego oddziaływania przedsięwzięcia, niemniej jednak wycinka na wyspie Dębina będzie ingerować w strefę ochrony okresowej kani rudej. Wycinka drzew dotyczy jedynie strefy brzegowej wyspy, bez ingerencji w drzewostan, w obrębie którego znajdują się drzewa gniazdowe.

Prace refulacyjne i związane z nimi hałas, mogą powodować niepokojenie i płoszenie ptaków wyprowadzających potomstwo, a tym samym zmniejszyć udatność lęgów. Dotyczy to Mieleńskiej Łąki i Sadlińskich Łęgów oraz znajdujących się tam stanowisk gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej: błotniaka stawowego, bielika i bąka oraz chronionej wąsatki, a także kolonii lęgowej rybitwy czarnej oraz rybitwy białowąsej w Zatoce Jesietrza. Tor wodny przechodzący wzdłuż Wyspy Mewiej mija w pobliżu stanowisko lęgowe zimorodka (w północno-zachodniej części wyspy) oraz wąsatki i perkozów dwuczubych (w północno-

wschodniej części wyspy). Siedliska, w których stwierdzono te stanowiska nie ulegną zniszczeniu, ale będą znajdować się w pobliżu miejsca prowadzenia prac bagrowniczych, a tym samym poddane będą zwiększonej presji. Pozostałe lęgowe gatunki stwierdzone w buforze toru wodnego, czyli w zasięgu potencjalnego oddziaływania hałasu to: łabędź niemy, krakwa, krzyżówka, kormoran, wodnik, kokoszka, łyska, brodziec piskliwy, dzięciołek, brzączka, trzcinniczek, trzcinia, dziwonia i potrzos.

Prace bagrownicze wzdłuż toru wodnego mogą powodować płoszenie zinwentaryzowanych niełgowych gatunków ptaków, tj.: mewa śmieszka, rybitwa rzeczna, rybitwa białowąsa, rybitwa czarna, kormoran, mewa mała, łabędź niemy. Większość ptaków przebywających na jeziorze obserwowano głównie wzdłuż brzegów i na zatokach, często w miejscach oddalonych od toru wodnego. W październiku i w listopadzie na środku jeziora Dąbie, w tym na przebiegu toru wodnego, żerują stada ptaków wodno-błotnych, w szczególności czernicy i łyski. Ptaki te będą zmieniać miejsca żerowania i odpoczynku, w związku z planowanymi pracami refulacyjnymi. Inne występujące na torze wodnym mniej licznie gatunki narażone na płoszenie to: gągoł, krakwa, głowienka ogorzałka. Łyska, czernica i gągoł były także spotykane w pobliżu miejsc, gdzie planowane są prace ziemne na Wyspach Mewiej i Kaczej oraz w pobliżu Sadlińskich łąk. Gatunki, które zimowały wzdłuż toru wodnego i które mogą być narażone na płoszenie i zmianę miejsca żerowania to przede wszystkim czernica i łyska, a także ogorzałka, krzyżówka, gągoł, grążyca, bielaczek i nurogęś. Czernica, łyska, krzyżówka, gągoł i grążyca występowały także w pobliżu Wyspy Mewiej i Kaczej oraz w pobliżu Sadlińskich łąk, miejsc planowanych prac ziemnych.

Obszar planowanych prac położony jest w otoczeniu cennych rozległych obszarów do bytowania ptaków. Ptaki zmuszone do zmiany miejsc lgowych, żerowiskowych i odpoczynku znajdują w pobliżu siedliska zastępcze, a po ustaniu tymczasowych uciążliwości etapu realizacji, zasiedlą opuszczone siedliska. Wydobywanie refulatu powodować będzie wzrost koncentracji zawiesiny wokół pracujących pogłębiarek i w następstwie pogorszenie warunków żerowania ptaków wodnych żywiących się rybami i bezkręgowcami wodnym. Mając jednak na uwadze okresowość prowadzenia prac, w ocenie tutejszego organu przedmiotowe oddziaływanie nie będzie istotnie negatywne, a poza tym ustąpi po zakończeniu prac.

Z przedstawicieli teriofauny stwierdzono obecność następujących gatunków: ryjówka aksamitna *Sorex araneus*, ryjówka malutka *Sorex minutus*, rzęsorek rzeczek *Neomys fodiens*, kret europejski *Talpa europaea*, karczownik ziemnowodny *Arvicola amphibius*, badyłarka *Micromys minutus*, bóbr europejski *Castor fiber*, gronostaj *Mustela erminea*, łasica *Mustela nivalis*, wydra europejska *Lutra lutra*). W celu zminimalizowania prac realizacyjnych na odcinkach brzegów wysp (Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki), na których stwierdzono obecność ww. ssaków, prace należy wykonać poza okresem ich rozrodu, a także każdorazowo przed rozpoczęciem prac zespół nadzoru przyrodniczego powinien dokonać kontroli pod kątem ich występowania. Rozpoznanie chiropterologiczne w miejscach planowanych prac wykazało występowanie 5 gatunków/grup nietoperzy: karlik większy (*Pipistrellus nathusii*), karlik malutki (*Pipistrellus pipistrellus*), karlik drobny (*Pipistrellus pygmaeus*), borowiec wielki (*Nyctalus noctula*) oraz nocek nieoznaczony (*Myotis sp.*). Wszystkie wyżej wymienione gatunki podlegają ochronie ścisłej w Polsce na mocy ww. rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. Wody i wyspy jeziora Dąbie funkcjonują dla nietoperzy w roli żerowisk oraz rezerwuaru schronień w drzewach dziuplastych. Podstawowym miejscem żerowania dla nietoperzy są strefy przybrzeżne, nad którymi gromadzą się owady. Rezerwuar schronień z kolei stanowią dojrzałe dziuplaste drzewa porastające wyspy. Badane obszary zapewniają zasoby dla populacji nietoperzy w sposób kompleksowy. Części lądowe oferują bogaty rezerwuar schronień w dziuplach (co tłumaczy dominację karlików większych i borowców w składzie chiropterofauny), natomiast wody jeziora i kanałów pomiędzy wyspami oferują bogaty zasób pokarmu. Realizacja prac związanych z kształtowaniem toru wodnego na granicy środowiska wodnego i lądowego będzie wpływać na żyjące tu nietoperze, dla których strefa przybrzeżna jest podstawowym miejscem żerowania, z uwagi na dużą ilość owadów oraz miejsc schronień dziennych w postaci starych dziuplastych drzew. Prace prowadzone na brzegu spowodują zmianę linii brzegowej, a tym samym ograniczenie miejsca żerowania i bytowania nietoperzy oraz zmiany w trasach przelotów. Maszyny pracujące przy pogłębianiu toru wodnego oraz na brzegach będą powodować płoszenie nietoperzy. W trakcie kontroli nie stwierdzono kryjówek nietoperzy. Jednak wycinka drzew na brzegach wysp może spowodować zmniejszenie liczby potencjalnych schronień dziennych, w szczególności dla karlików i borowca wielkiego, które korzystają ze starych dziuplastych drzew. Zinwentaryzowane gatunki są pospolite i szeroko rozpowszechnione w całym kraju. Karlik większy, drobny

i borowiec wielki są związane z mozaiką krajobrazów leśnych i zbiorników wodnych, a karlik malutki częściej wybiera tereny w pobliżu zabudowań. Inwestycja nie zaburzy również w sposób znaczący siedlisk żerowiskowych nietoperzy. Należy się spodziewać, że po zakończeniu prac nietoperze zasiedlą nową linię brzegową wysp. Liczne tereny nadwodne będą alternatywnym miejscem żerowania, a okoliczne lasy łęgowe zapewnią dzienne schronienia nietoperzom. Z tego powodu należy uznać, że potencjalnie negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na tą grupę zwierząt nie będzie istotne.

Oprócz działań ograniczających oddziaływanie prac realizacyjnych, wymienionych przy poszczególnych grupach zwierząt czy flory i siedlisk przyrodniczych, w celu minimalizacji oddziaływania prac realizacyjnych na środowisko przyrodnicze, prace należy ograniczyć wyłącznie do terenu inwestycyjnego i prowadzić w sposób nie ingerujący w tereny z nim sąsiadujące. Płaty chronionych siedlisk przyrodniczych, stanowisk chronionych roślin i siedliska zwierząt znajdujących się bezpośrednim sąsiedztwie terenu inwestycyjnego należy wyraźnie oznaczyć celem uniknięcia ingerencji podczas prowadzenia prac. Planowaną wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, a prace z nią związane wykonać poza okresem lęgowym ptaków oraz poza okresem rozrodu nietoperzy. Wycinkę drzew prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, w tym chiropterologicznym. W razie stwierdzenia występowania na przewidzianych do wycinki drzewach chronionych gatunków, wycinkę wstrzymać do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych. Ponadto przed przystąpieniem do realizacji inwestycji, należy przeprowadzić inwentaryzację brzegów wyspy poddanych profilowaniu, pod kątem możliwości występowania miejsc bytowania chronionych gatunków. W odniesieniu do wszystkich stwierdzonych gatunków chronionych podczas prowadzenia prac należy przestrzegać zapisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098 ze zm.), a w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, wystąpić do organu ochrony przyrody o wydanie zezwolenia na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do stwierdzonych gatunków chronionych. Działaniem ograniczającym wpływ przedsięwzięcia na populacje dziko występujących gatunków zwierząt będzie również stosowanie technologii o jak najmniejszej uciążliwości akustycznej i niskiej emisji zanieczyszczeń do powietrza, poprzez stosowanie urządzeń i maszyn spełniających normy środowiskowe oraz prowadzenie głośnych prac tylko w porze dziennej.

Podsumowując, w ocenie tutejszego organu, planowana inwestycja nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz nie wpłynie na zmniejszenie bioróżnorodności obszaru.

Analizując lokalizację planowanej inwestycji względem obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2021 r., poz. 1098 ze zm.) stwierdzono, że przedsięwzięcie będzie realizowane w granicach następujących obszarów chronionych:

- obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Odry PLB320003;
- obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ujście Odry i Zalew Szczeciński PLH320018;
- zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dębina”.

Biorąc pod uwagę stanowisko Komisji Europejskiej, zgodnie z którym odległość inwestycji od obszarów podlegających ochronie nie może być jedynym kryterium pozwalającym na wykluczenie znaczących oddziaływań na obszary Natura 2000, w analizie, oprócz wyżej wymienionych obszarów, uwzględniono oddziaływania na obszary zlokalizowane w odległości do 5 km od miejsca realizacji inwestycji takie jak:

- a) obszary mające znaczenie dla Wspólnoty/specjalne obszary ochrony siedlisk:
 - Dolna Odra PLH320037 – usytuowany około 300 m na zachód od terenu inwestycji;
 - Wzgórza Bukowe PLH320020 - usytuowany około 3800 m na południe od terenu inwestycji;
 - Uroczyska w Lasach Stepnickich PLH320033 – usytuowany około 3900 m na północ od terenu inwestycji;
- a) obszary specjalnej ochrony ptaków:
 - Puszcza Goleniowska PLB320012 usytuowany około 700 m na północ od terenu inwestycji;
 - Zalew Szczeciński PLB320009 usytuowany około 3300 m na północ od terenu inwestycji.

Obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Odry PLB320003 powołany został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133 z późn. zm.). Dla przedmiotowego obszaru zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. (Zacho. z 2014 r. poz. 1934; zm.: Zach. z 2017 r. poz. 2183),

ustanowiono plan zadań ochronnych (PZO). Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych przedmiotami ochrony obszaru są następujące gatunki ptaków, które powinny być chronione poprzez ochronę ich siedlisk: krzyżówka, głowienka, czernica, nurogęs, łyska, kormoran, rozeniec, ogorzałka, ohar, cyraneczka, gągoł, puchacz, uszatka błotna, zimorodek, podróżniczek, brzęczka, wodniczka, wąsatka, łabędź niemy, gęś zbożowa, gęś białoczelna, gegawa, świstun, krakwa, bąk, czapla biała, bocian czarny, łabędź krzykliwy, bielaczek, trzmielojad, kania czarna, kania ruda, bielik, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, rybołów, sokół wędrowny, kropiatka, zielonka, derkacz, żuraw, ostrzygojad, czajka, batalion, brodziec leśny, mewa czarnogłowa, mewa mała, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, rybitwa czarna.

Odnosząc się do ww. gatunków należy wskazać, że częściowemu zniszczeniu będą podlegać stanowiska lęgowe: wąsatki, łyski, brzęczki oraz łabędzia niemego. Odnośnie łyski należy wskazać, iż w ostoi przedmiotem ochrony jest populacja przelotna i zimująca. Gatunki te ściśle związane są z biotopami wodnymi i towarzyszącą im roślinnością szuwarową, dlatego też z uwagi na konieczność profilowania skarp w rejonie wysp znajdujących się na jeziorze, zniszczenia są nieuniknione. Dla wąsatki oraz brzęczki w obowiązującym PZO nie zidentyfikowano zagrożeń istniejących i potencjalnych ze względu na niedostateczne rozpoznanie stanu populacji. Niemniej jako cele działań ochronnych wskazano rozpoznanie wielkości populacji oraz zagrożeń, ocenę stanu ochrony gatunku. Natomiast dla łyski oraz łabędzia niemego zagrożeniami wymienionymi w PZO, które mogą wystąpić w związku z przedmiotowym przedsięwzięciem jest zwiększenie śmiertelności ptaków wskutek płoszenia i utraty lęgów, związanych z ruchem łodzi motorowych w miejscach koncentracji gatunków. Jako cele działań ochronnych dla łyski wskazano poprawę stanu ochrony (z U1 na FV) poprzez ograniczenie śmiertelności (np. przyłów w sieci rybackie, drapieżnictwo) i utrzymanie zasięgu siedlisk gatunku. Podkreślić należy że z uwagi na wielkość dostępnych miejsc wypoczynku i zimowania w ostoi tymczasowe, punktowe zajęcie przedmiotowego obszaru związane z prowadzonymi pracami nie będzie miało wpływu na osiągnięcie celów ochrony dla ww. gatunku. Natomiast dla łabędzia niemego celem ochrony jest utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku i liczebności jego populacji lęgowej na poziomie przynajmniej 90 par. Należy wskazać, iż mimo tymczasowego uszczuplenia siedlisk lęgowych ww. gatunków, w związku z profilowaniem skarp wysp, gatunek ten znajdzie dogodne siedliska poza terenem inwestycyjnym, a po zakończeniu prac będą mogły wrócić w rejon terenu inwestycyjnego. Skala uszczuplenia siedlisk, w ocenie tutejszego organu, nie wpłynie negatywnie na populację tych gatunków oraz nie uniemożliwi osiągnięcia celów ochrony dla tych gatunków.

Ponadto w sąsiedztwie, jednak poza miejscem realizacji zaplanowanych prac, stwierdzono stanowisko lęgowe błotniaka stawowego, zimorodka, bielika oraz kani rudej. Odnosząc się do błotniaka, zgodnie z PZO zagrożeniami dla gatunku są: polowanie, produkcja energii wiatrowej, drapieżnictwo, zmniejszenie się areалу czy utrata siedlisk lęgowych wskutek wykaszania zawodnionych trzcinowisk czy zmiana przeznaczenia trwałych użytków zielonych w inne grunty (orne, zabudowane, zalesione) oraz płoszenie. Natomiast jako cele działań ochronnych dla błotniaka wskazano utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku i jego liczebności na poziomie nie mniejszym niż 65 par. Zgodnie z PZO dla zimorodka nie stwierdzono istniejących zagrożeń, a jako potencjalne wskazano zmniejszanie się areалу lub utratę siedlisk lęgowych i żerowania wskutek likwidacji zakrzewień nad brzegami rzek i większych kanałów melioracyjnych; drapieżnictwo naziemnych gatunków obcych i inwazyjnych np.: norki amerykańskiej, jenota i szopa pracza). Cele działań ochronnych dla zimorodka to uzupełnienie stanu wiedzy o uwarunkowaniach funkcjonowania populacji gatunku w obszarze (zagrożeniach istniejących), utrzymanie liczebności populacji lęgowej na poziomie przynajmniej 40-60 par oraz poprawa oceny parametru „stan siedliska” (z U1 na FV). Podczas prac nastąpi likwidacja zadrzewień i zakrzaceń, która może przyczynić się do częściowego zniszczenia potencjalnych czatowni zimorodka. Ponadto miejsca profilowanych wysp, stanowiącą potencjalne miejsca lęgowe zimorodka. W związku z powyższym realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w listę potencjalnych zagrożeń dla tego gatunku. Niemniej ewentualne zmniejszenie powierzchni siedlisk gatunku będzie tymczasowe i nieistotne w stosunku do powierzchni siedlisk występujących w granicach całej ostoi ptasiej.. Należy również podkreślić, że po zakończeniu prac brzegi wyprofilowanych wysp nadal będą mogły być wykorzystywane przez ten gatunek. Odnośnie bielika i kani rudej zagrożeniami zgodnie z PZO są m.in. kolizje z elektrowniami wiatrowymi, płoszenie i niepokojenie ptaków (quady, łodzie motorowe), zmniejszanie się areалу lub utrata siedlisk żerowania wskutek zaniku zabagnień i zadrzewień w krajobrazie rolniczym, zmniejszanie się areалу lub utrata siedlisk żerowania wskutek zmiany przeznaczenia trwałych użytków zielonych w inne grunty (np. orne, zabudowane, zalesione), zabudowa terenów położonych w pobliżu

wód oraz zmniejszanie się liczby starych drzew (ograniczanie gniazdowania, wykorzystywania jako czatownie – bielik) oraz płoszenie i niepokojenie wskutek niekontrolowanego ruchu kołowych pojazdów zmotoryzowanych (nielegalny motocross, quady) oraz łodzi motorowych. Cele działań ochronnych dla kani rudej to utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku, w tym jego liczebności na poziomie nie mniejszym niż 25 par, natomiast dla bielika utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku i liczebności jego populacji lęgowej na poziomie nie mniejszym niż 19 par. Prace na Wyspie Dębina będą skutkowały ingerencją w strefę ochrony kani rudej, niemniej jednak wycinka drzew będzie dotyczyć jedynie strefy brzegowej wyspy, bez ingerencji w drzewostan, w obrębie którego znajdują się drzewa gniazdowe. Na obszarze zaplanowanych prac oraz w strefie ich oddziaływania stwierdzono również żerowanie oraz zimowanie następujących przedmiotów ochrony przedmiotowego obszaru Natura 2000: głowienki, czernicy, gągoła, krakwy oraz łyski. Zagrożeniem dla powyższych gatunków, z wyjątkiem gągoła, jest płoszenie i zwiększenie śmiertelności ptaków wskutek polowań oraz ruchu łodzi motorowych w pobliżu miejsc rozrodu i miejsc koncentracji, drapieżnictwo naziemnych gatunków obcych i inwazyjnych (np. norka amerykańska, szop pracz), kolizje z elektrowniami wiatrowymi i napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi, kłusownictwo rybackie i przyłów w sieci rybackie, degradacja siedliska wykorzystywanego podczas przelotów - zalewane łąki na Międzyodrze poprzez sukcesję wtórną łoża i trzciny. Plan zadań ochronnych nie identyfikuje zagrożeń dla gągoła. Jako cele działań ochronnych dla głowienki oraz krakwy wskazano poprawę oceny parametru „stan siedliska” (z U1 na FV) oraz utrzymanie ocen parametrów „stan populacji” i „perspektywy ochrony” na poziomie FV, a dla czernicy utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku. Dla gągoła celem działań ochronnych jest rozpoznanie wielkości populacji oraz zagrożeń oraz ocena stanu ochrony tego gatunku.

Z materiałów do planu zadań ochronnych wynika, iż na terenie przedsięwzięcia i w jego sąsiedztwie, oprócz gatunków stwierdzonych podczas badań na potrzeby przedmiotowej inwestycji, stwierdzono również występowanie gatunków o statusie rozrodczym (bąk, zielonka, derkacz, żuraw, rybitwa czarna, jarzębatka) oraz gatunki o statusie populacji przelotnej/zimującej (mewa mała, żuraw, czapla biała, czajka, kormoran, ogorzałka, bielaczek). Zgodnie z planem zadań ochronnych zagrożeniami, mogącymi wystąpić na skutek przedmiotowej inwestycji, w stosunku do tych gatunków są zmniejszenie siedlisk oraz płoszenie i niepokojenie. Natomiast jako cele działań ochronnych wskazano m.in.: utrzymanie właściwego stanu ochrony i liczebności populacji lęgowej tych gatunków na określonych w planie zadań ochronnych poziomach, poprawa oceny parametru „stan siedliska” (z U1 na FV) oraz utrzymanie parametru „perspektywy ochrony” na poziomie FV.

Należy wskazać, iż prace realizacyjne, poza profilowaniem wysp, nie będą ingerować w siedliska lęgowe ptaków będących przedmiotami ochrony. Natomiast uszczuplenie siedlisk ptaków w skutek profilowania wysp, w ocenie tutejszego organu nie będzie istotnie znaczące. Ptaki te będą zmuszone będą do tymczasowej zmiany miejsc żerowiskowych i zimowiskowych, jednak z uwagi na mnogość powyższych terenów w sąsiedztwie oraz fakt tymczasowości płoszenia, które ustąpi po zakończeniu prac, nie przewiduje się negatywnego wpływu na populacje tych gatunków. Po zakończeniu prac tereny te nadal będą mogły być wykorzystywane przez ptaki. Odnosząc się do efektu płoszenia, należy wskazać, że teren przedsięwzięcia to istniejąca droga wodna, w związku z powyższym oddziaływanie to występuje już obecnie, a fakt wykorzystywania terenu inwestycyjnego i jego sąsiedztwa jako miejsca lęgowe, żerowiskowe czy zimowiska przez przedmioty ochrony przedmiotowego obszaru świadczy, iż gatunki te przyzwyczyły się do warunków tutaj panujących i hałas im nie przeszkadza. Tymczasowe zwiększenie hałasu na etapie realizacji zaplanowanych prac, jak również podczas użytkowania toru wodnego na jeziorze, w ocenie tutejszego organu, nie wpłynie znacząco negatywnie na populacje wspomnianych gatunków ptaków. Z uwagi na rodzaj przewidzianych do wykonania prac i brak możliwości uniknięcia oddziaływań, w orzeczeniu niniejszej decyzji zobligowano inwestora do podjęcia stosownych działań minimalizujących negatywny wpływ na wspomniane gatunki, takich jak m.in.: wycinka poza okresem lęgowym, stosowanie technologii o jak najmniejszej uciążliwości akustycznej, prowadzenie głośniejszych prac tylko w porze dziennej, co pozwoli na zachowanie populacji wspomnianych gatunków na co najmniej dotychczasowym poziomie. W związku z powyższym oraz mając na uwadze wskazane działania ochronne oraz tymczasowość prac realizacyjnych przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na populacje ww. gatunków oraz nie utrudni i nie spowoduje nieosiągnięcia ww. celów ochrony. Realizacja inwestycji nie pogorszy również integralności tego obszarów Natura 2000 i nie wpłynie na jego powiązanie z innymi obszarami sieci Natura 2000.

W północnym fragmencie tor wodny znajduje się w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty - Ujście Odry i Zalew Szczeciński PLH320018, powołanego w celu trwałej ochrony siedlisk przyrodniczych, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony gatunków. Obszar nie posiada planu zadań ochronnych. Dla obszaru, w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony, Obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2021 r., znak WOPN-ON.6322.17.2021.RCh, zostały opracowane tymczasowe cele ochrony dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony. W granicach obszaru znajduje się jedynie część inwestycji w rejonie Inoujścia, obejmująca prace bagrownicze w jeziorze oraz niewielki zakres prac związanych z umocnieniem krótkiego fragmentu brzegu (około 50 m na skraju części lądowej).

Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych (SDF, stan na październik 2020 r.), przedmiotami ochrony obszaru są następujące siedliska przyrodnicze: 1130 estuaria, 1150* zalewy i jeziora przymorskie (laguny), 1230 klify nadmorskie na wybrzeżu Bałtyku, 1310 śródlądowe błotniste solniska z solirodkiem (*Salicornion ramosissimae*), 1330 solniska nadmorskie, 1340* śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*GlaucoPuccinietalia*), 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, 2330 wydmy śródlądowe z murawami, 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 3270 zalewane muliste brzegi rzek, 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 6430 ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (*Arrhenatherion*), 7140* torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*), 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9190 kwaśne dąbrowy, 91D0* bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe).

Z siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony ww. obszaru, na terenie inwestycyjnym oraz w jego sąsiedztwie, stwierdzono występowanie płatów siedliska 91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe). W związku z koniecznością umocnienia skraju lądowej części przy Inoujściu, zniszczeniu ulegnie część niektórych płatów tego priorytetowego siedliska. Niemniej jednak, należy wskazać, iż płaty podlegające zniszczeniu znajdują się poza granicami obszaru Natura 2000. W związku z powyższym inwestycja nie będzie skutkować zmniejszeniem powierzchni tego siedliska w przedmiotowym obszarze. Nie wpłynie również na określone, w obwieszczeniu znak: WOPN-ON.6322.17.2021.RCh, cele ochrony tego siedliska, którymi są: utrzymanie stabilnej powierzchni 30 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów; utrzymanie oceny FV wskaźnika (gatunki charakterystyczne) na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny U1 wskaźnika (gatunki dominujące) na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny U1 wskaźnika (reżim wodny) na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze (jeśli pozwolą na to naturalne procesy); utrzymanie oceny U1 wskaźnika (obecne gatunki inwazyjne w podszycie i runie) na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny U1 wskaźnika (ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie) na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny FV wskaźnika (pionowa struktura roślinności) na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze; osiągnięcie oceny FV wskaźnika (wiek drzewostanu) na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny FV wskaźnika (naturalne odnowienie drzewostanu) na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika (gatunki obecne geograficznie w drzewostanie) na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny FV wskaźnika (martwe drewno leżące lub stojące wielkowymiarowe >3 m długości i >50cm grubości) na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny FV wskaźnika (zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem) wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze; utrzymanie oceny FV wskaźnika (brak zniekształceń) na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.

Z materiałów do planu zadań ochronnych wynika, iż w promieniu 5 km od granic terenu inwestycyjnego nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony tego obszaru Natura 2000. W związku z powyższym, niezależnie od zapisów celów, przedmiotowa inwestycja nie wpłynie na stan ich zachowania.

Przedmiotami ochrony w obszarze są również następujące gatunki zwierząt: boleń *Aspius aspius*, parposz *Alosa fallax*, ciosa *Peleus cultratus*, minóg rzeczny *Lampetra fluviatilis*, minóg morski *Petromyzon marinus*.

Boleń - gatunek umiarkowanie liczny, występujący w toni jeziora i strefie nurtowej dużych rzek. Oddziaływanie ze strony przedsięwzięcia ocenia się jako istotne. Zakłócenie warunków bytowania populacji przez wzrost ilości zawiesiny w toni wody oraz płoszenie, szczególnie w okresie tarła (marzec-maj).

Parposz - to gatunek toni wodnej, który wykorzystuje jezioro jako drogę migracji na tarliska w dolnej Odrze. Nie stwierdzony w inwentaryzacji i połowach rybackich. Oddziaływanie prac bagrowniczych ocenia się jako istotne. Zakłócenie warunków bytowania populacji i migracji przez wzrost ilości zawiesiny w toni wody oraz płoszenie, szczególnie w okresie wędrówki tarłowej (maj/czerwiec).

Ciosa - gatunek mało liczny, nie stwierdzony w inwentaryzacji i połowach rybackich. Wykorzystuje jezioro jako drogę migracji na tarliska w dolnej Odrze i kanałach łączących się z jeziorem, może też trzeć się w jeziorze na płycznach pokrytych roślinnością zanurzoną. Jest gatunkiem toni wodnej. Oddziaływanie ze strony przedsięwzięcia istotne. Zakłócenie warunków bytowania populacji i migracji przez wzrost ilości zawiesiny w toni wody oraz płoszenie, szczególnie w okresie wędrówki tarłowej i tarła (maj-czerwiec).

Minóg rzeczny - gatunek umiarkowanie liczny, nie stwierdzony w inwentaryzacji ani w połowach rybackich (ze względu na niską łowność w stawne narzędzia sieciowe). Wykorzystuje jezioro jako drogę migracji na dogodnie tarliska w systemie Odry. Oddziaływanie ze strony przedsięwzięcia istotne. Zakłócenie warunków migracji tarłowej przez wzrost ilości zawiesiny w toni wody oraz płoszenie, szczególnie w okresie wędrówki tarłowej (październik-listopad lub luty-kwiecień).

Minóg morski - gatunek skrajnie nieliczny, nie stwierdzony w inwentaryzacji ani w połowach rybackich (ze względu na niską liczebność oraz niską łowność w stawne narzędzia sieciowe), w literaturze podawane są stanowiska z jeziora Dąbie i dolnej Odry. Wykorzystuje jezioro jako drogę migracji na dogodnie tarliska w jego bezpośrednich dopływach oraz w systemie dolnej Odry. Oddziaływanie ze strony przedsięwzięcia istotne. Zakłócenie warunków migracji tarłowej przez wzrost ilości zawiesiny w toni wody oraz płoszenie, szczególnie w okresie wędrówki tarłowej (kwiecień-maj).

Dla powyższych gatunków cele ochrony przedstawiają się następująco:

- boleń – utrzymanie wskaźnika na poziomie U2, utrzymanie stanu siedliska na poziomie U1;
- parposz – utrzymanie populacji migrującej gatunku na poziomie min. U2, utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie min. U2, utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier bądź też bariery występują okresowo, utrzymanie oceny wskaźnika U1, utrzymanie stanu siedlisk rozrodczych na poziomie przynajmniej U2;
- ciosa – utrzymanie populacji gatunku na dotychczasowym poziomie U2, osiągnięcie stanu siedliska U1;
- minóg rzeczny – utrzymanie populacji gatunku na poziomie FV, utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier na poziomie wskaźnika FV;
- minóg morski – utrzymanie populacji gatunku na dotychczasowym poziomie 30-50 os., utrzymanie szlaków migracyjnych bez barier, przy poziomie wskaźnika FV.

W związku z tym, iż tor wodny wykorzystywany jest jako trasa migracji, prace bagrownicze mogą wpłynąć na zaburzenie migracji ichtiofauny, a tym samym wpłynąć na spójność obszarów Natura 2000. Niemniej jednak wskazane działania minimalizujące (nadzór przyrodniczy, ograniczenia czasowe w okresach nasilenia wędrówek, stosowanie kurtyn podwodnych, monitorowanie poziomu zawiesiny i tlenu rozpuszczonego, a w przypadku przekroczenia wartości niebezpiecznych lub krytycznych stosowanie przerw w pracach), pozwolą zminimalizować powyższe oddziaływania. Po zakończeniu prac migracja ichtiofauny będzie odbywać się bez zakłóceń. Realizacja inwestycji nie pogorszy integralności tego obszaru Natura 2000 i nie wpłynie na jego powiązanie z innymi obszarami sieci Natura 2000.

Odnosząc się do obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Dolna Odra PLH320037, należy wskazać, że zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolna Odra PLH320037 (Zacho. z 2014 r. poz. 1661; zm.: Zacho. z 2015 r. poz. 5419 oraz z 2016 r. poz. 4974.), przedmiotami ochrony tego obszaru są następujące siedliska przyrodnicze: 2330 wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (*Corynephorus*, *Agrostis*), 3140 twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic (*Charactera* spp.), 3150 starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion*

fluitantis), 3270 zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidention* p.p, 4030 suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio Callunion*, *Calluno-Arctostaphylyon*), 6120 ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*), 6210 murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis Festucion pallentis*) 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 6430 ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 6440 łąki selernicowe (*Cnidion dubii*), 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), 9190 kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91D0 bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzożowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 91F0 łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*), 91I0 ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti petraeae*). Ponadto, przedmiotami ochrony są również następujące gatunki zwierząt: nocek łydkowłosy, nocek duży, bóbr europejski, wydra, wilk, traszka grzebieniasta, kumak nizinny, kiełb białołętwy, boleń, koza, jelonek rogacz, pachnica dębowa, kozioróg dębosz, zatoczek łamliwy.

Z ww. siedlisk przyrodniczych na części wyspy Dębina, znajdującej się poza granicami analizowanego obszaru, stwierdzono płaty siedliska 91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe). W związku z koniecznością wyprofilowania skarp toru wodnego, w tym miejscu zniszczeniu ulegnie część płatów tego priorytetowego siedliska. Niemniej jednak zniszczeniu ulegną płaty znajdujące się poza granicami tego obszaru. W związku z powyższym nie nastąpi uszczuplenie powierzchni siedliska w analizowanym obszarze. Z materiałów do planu zadań ochronnych wynika, iż w promieniu 5 km od granic terenu inwestycyjnego, oprócz ww. siedliska 91E0, nie stwierdzono występowania innych chronionych siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony tego obszaru Natura 2000. W związku z powyższym, niezależnie od zapisów celów, przedmiotowa inwestycja nie wpłynie na stan ich zachowania.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją w jeziorze Dąbie można spodziewać się obecności następujących przedmiotów ochrony: boleń, koza, kiełb białołętwy, nocek *Myotis sp.*, bóbr europejski oraz wydra. Plan zadań ochronnych jako zagrożenia dla ww. gatunków ryb wskazuje pogorszenie warunków siedliskowych spowodowane zanieczyszczeniem wód. Jako cele działań ochronnych dla bolenia wskazano utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku, a dla kozy i kiełba białołętowego rozpoznanie stanu i rozmieszczenia populacji gatunku oraz podjęcie stosownych działań prowadzących do przywrócenia/utrzymania jego właściwego stanu ochrony. Zaplanowane prace bagrownicze będą skutkowały dopływem zawiesiny, wzrostem mętności wód oraz mogą wpłynąć na zaburzenie migracji tych gatunków, w przypadku kozy zostaną również zakłócone warunki bytowania populacji poprzez mechaniczne niszczenie siedlisk czy bezpośrednie niszczenie ryb podczas prac w dnie. Niemniej jednak wskazane działania minimalizujące (nadzór przyrodniczy, ograniczenia czasowe, stosowanie kurtyn podwodnych, monitorowanie poziomu zawiesiny i tlenu rozpuszczonego, stosowanie przerw w pracach, zarybianie) pozwolą zminimalizować powyższe oddziaływania. Po zakończeniu prac warunki siedliskowe wrócą do tych sprzed prac bagrowniczych, a migracja ichtiofauny będzie odbywać się bez zakłóceń. Mając powyższe na uwadze, pogłębianie toru wodnego nie wpłynie na nieosiągnięcie celów działań ochronnych dla tych gatunków.

Oдноśnie nietoperzy *Myotis sp.*, zgodnie z planem zadań ochronnych zagrożeniem dla tych ssaków jest przede wszystkim płożenie oraz niepokojenie w miejscach rozrodu, rojenia i hibernacji. Celem działań ochronnych jest rozpoznanie stanu i rozmieszczenia populacji gatunku oraz podjęcie stosownych działań prowadzących do przywrócenia/utrzymania jego właściwego stanu ochrony. Przeprowadzone kontrole nie wykazały kryjówek nietoperzy. Niemniej jednak wycinka drzew na brzegach wysp może spowodować zmniejszenie się potencjalnych schronień dziennych nietoperzy. Mając jednak na uwadze skalę, czasowość prac oraz działania ochronne (np. wycinka pod nadzorem przyrodniczym oraz poza sezonem rozrodczym), nie przewiduje się negatywnego wpływu na tą grupę zwierząt. Z zagrożeń wymienionych w planie zadań ochronnych dla wydry, mogących wystąpić w związku z przedmiotową inwestycją jest zanieczyszczenie wód powierzchniowych. Plan zadań ochronnych nie wskazuje żadnych zagrożeń w stosunku do bobra europejskiego.

Jako cele działań ochronnych wskazano utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunków. Stanowiska ww. gatunków, w stosunku do których nastąpi ingerencja znajdują poza granicami analizowanego obszaru Natura 2000. Ponadto ingerencja nie będzie znacząca, a tym samym nie spowoduje istotnego ubytku w siedliskach tych zwierząt. W związku z powyższym oraz mając na uwadze wskazane w niniejszej decyzji działania ochronne (ograniczenia czasowe), nie przewiduje się negatywnego wpływu na te gatunki, a tym samym na nieosiągnięcie celów ustalonych dla poszczególnych przedmiotów ochrony działań ochronnych.

Odnosząc się do pozostałych gatunków stanowiących przedmioty ochrony w obszarze, ślimak zatoczek łamliwy nie został zinwentaryzowany w jeziorze Dąbie, jednak jego potencjalne występowanie związane jest ze strefą przybrzeżnej roślinności, gdzie wpływ planowanej inwestycji będzie niewielki (ograniczony do brzegu wysp Kacza, Mewia, Dębina, Sadlińskie Łąki) i Inoujścia. Zastosowanie wskazanych w decyzji środków minimalizujących powinno ograniczyć negatywne oddziaływanie planowanej inwestycji na ten gatunek, do poziomu umiarkowanego. Zgodnie z PZO celem działań ochronnych jest rozpoznanie stanu i rozmieszczenia populacji gatunku oraz podjęcie stosownych działań prowadzących do przywrócenia/utrzymania jego właściwego stanu ochrony oraz polepszenie lub zachowanie stanu siedlisk gatunku – niewielkich i płytkich zbiorników wodnych z czystą i dobrze natlenioną wodą, z ograniczoną ekspansywną roślinnością szuwarową i zaroślową. Mając powyższe na uwadze, nie przewiduje się wpływu na nieosiągnięcie ww. celów działań ochronnych dla tego gatunku.

Inwentaryzacja przyrodnicza nie wykazała obecności przedstawicieli herpetofauny (kumaka nizinnego oraz traszki grzebieniastej) będących przedmiotami ochrony. Niemniej jednak dane będące w posiadaniu tutejszego urzędu wskazują, iż w promieniu 5 km od granic terenu inwestycyjnego siedliska tych gatunków występują. Jako zagrożenie dla tych gatunków wskazano zanieczyszczenie wód, zanik miejsc odpowiednich do rozrodu, opadanie poziomu wód gruntowych i wysychanie małych zbiorników wodnych oraz drapieżnictwo gatunków obcych. Celem działań ochronnych jest utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku. Mając na uwadze niewielki zakres ingerencji w brzegi wysp stanowiących potencjalne miejsca występowania herpetofauny, realizacja powyższych prac pod nadzorem przyrodniczym oraz poza szczytem ich rozrodu, w ocenie tutejszego organu przedsięwzięcie nie spowoduje negatywnego oddziaływania na tą grupę zwierząt oraz nie utrudni osiągnięcia ww. celów działań ochronnych.

Teren przedsięwzięcia nie stanowi dogodnych miejsc do bytowania dla wilka, jelonka rogacza, pachnicy dębowej, kozioroga dębosza.

Mając powyższe na uwadze, stwierdza się, iż realizacja inwestycji i jej późniejsze funkcjonowanie nie zagrazi wartościom przyrodniczym stanowiącym przedmioty ochrony we wspomnianym obszarze Natura 2000, jak również nie utrudni lub nie spowoduje nieosiągnięcia celów działań ochronnych określonych dla poszczególnych przedmiotów ochrony. Nie pogorszy również integralności tego obszaru i nie wpłynie na jego powiązanie z innymi obszarami sieci Natura 2000.

Odnosząc się do obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Wzgórza Bukowe PLH320020, dla przedmiotowego obszaru zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. został ustanowiony plan zadań ochronnych (Zacho. z 2014 r. poz. 1932; zm.: Zach. z 2017 r. poz. 3075.). Zgodnie z obowiązującym planem zadań ochronnych przedmiotami ochrony obszaru są siedliska przyrodnicze takie jak: 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne z *Nymphaeion*, *Potamion*, 6210 murawy kserotermiczne (*Festuco Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis* *Festucion pallentis*), 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *ScheuchzeriaCaricetea*), 7220 źródliska wapienne ze zbiorowiskami *Cratoneurion commutati*, 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odoratiFagenion*), 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9190 kwaśne dąbrowy (*Quercion roboripetraeae*), 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinosoincanae*) i olsy źródliskowe, 91I0 ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti petraeae*) oraz następujące gatunki zwierząt i ich siedliska: skójką gruboskorupowa, trzepla zielona, zalotka większa, traszka grzebieniasta, kumak nizinny, mopek, nocek duży, wydra.

Wśród zagrożeń wymienionych w planie zadań ochronnych wymienia się m.in.: wydeptywanie, nadmierne użytkowanie, zanieczyszczenia wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zmianę składu gatunkowego,

sukcesja, intensywne koszenie lub intensyfikacja, zaniechanie koszenia, problematyczne gatunki rodzime, obce gatunki inwazyjne, eutrofizację, usuwanie martwych i umierających drzew, odpadki i odpady stałe, rozjeżdżanie siedlisk kładami, regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmianę przebiegu koryt rzecznych, zamieranie jesionu, niewielkie projekty hydroenergetyczne, jazy; drogi, autostrady, modyfikowanie akwenów wód stojących, stosowanie biocydów, hormonów i substancji chemicznych, chwytanie, trucie, kłusownictwo, remonty budynków oraz penetrację przez ludzi kryjówek zimowych, regulację cieków i usuwanie przy tym drzew i krzewów wzdłuż nich rosnących. W planie zadań zidentyfikowano również cele działań ochronnych dla poszczególnych przedmiotów ochrony. I tak dla siedlisk o kodach: 3150, 6210, 6510, 7140, 9110, 9130, 9160, 9190, 91E0, 91I0 celem ochrony jest przywrócenie właściwego stanu ochrony (FV), a dla siedliska 7220 utrzymanie nie pogorszonego stanu ochrony (U1) naturalnej dynamiki funkcjonowania procesów ekologicznych w skali krajobrazu, w tym utrzymanie dotychczasowego przeznaczenia i sposobu użytkowania gruntów w sąsiedztwie oraz pogłębienie wiedzy o funkcjonowaniu siedliska, zwłaszcza w zakresie stosunków wodnych oraz uzupełnienie stanu wiedzy w zakresie rozmieszczenia siedliska w obszarze. Dla ww. gatunków zwierząt, oprócz wydry, celem działań ochronnych jest pogłębienie wiedzy o zasobach, rozmieszczeniu i zagrożeniach oraz ocena stanu ochrony gatunku w obszarze. Dla ważek celem ochrony jest również utrzymanie naturalnych i półnaturalnych roślinności/siedlisk na brzegach zbiorników i cieków naturalnych. Dla wydry natomiast - utrzymanie nie pogorszonego stanu ochrony (U1), w tym utrzymanie naturalnej i półnaturalnej roślinności na brzegach zbiorników i cieków naturalnych.

Pogłębianie toru wodnego na jeziorze Dąbie nie wpłynie negatywnie na cele ochrony analizowanego obszaru, który znajduje się około 3,8 km od terenu przedsięwzięcia. W związku z powyższym, niezależnie od zapisów celów ochrony przedmiotowa inwestycja pozostaje bez wpływu na utrzymanie ww. siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków zwierząt stanowiących przedmioty jego ochrony. Realizacja inwestycji nie pogorszy integralności tego obszaru Natura 2000 i nie wpłynie na jego powiązanie z innymi obszarami sieci Natura 2000.

Odnosząc się do obszaru Uroczyska w Lasach Stepnickich PLH320033, obszar ten powołany został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Uroczyska w Lasach Stepnickich (PLH320033) (Dz. U. poz. 1072). Dla obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych (Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Uroczyska w Lasach Stepnickich PLH320033 Zacho. z 2014 r. poz. 1658; zm.: Zacho. z 2017 r. poz. 2401). Zgodnie z powyższym aktem prawnym przedmiotami ochrony obszaru są następujące siedliska przyrodnicze: 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 7120 torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji, 7110 torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 91D0 bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Wśród zagrożeń dla przedmiotów ochrony PZO wymienia m.in.: pogorszenie warunków siedliskowych spowodowanych złym funkcjonowaniem opaskowego rowu pola refulacyjnego oraz przenikaniem zanieczyszczeń z refulatu gromadzonego na polu "Mańków" w wyniku przypadkowych wylewów uwodnionego wyrobku na teren rezerwatu przyrody, wycofywanie się gatunków rodzimych na rzecz gatunków obcych, wycofywanie się gatunków charakterystycznych na rzecz gatunków ekspansywnych, pogorszenie warunków siedliskowych (niewłaściwe funkcjonowanie urządzeń wodnych melioracji szczegółowej, zmienne warunki hydrologiczne, utrata cech jakościowych ekosystemu poprzez naturalną sukcesję roślin. Natomiast celami działań ochronnych są działania zmierzające do przywrócenia właściwego stanu ochrony: lasy z udziałem martwego drewna oraz starych i obumierających drzew warunkujących właściwy stan siedliska, z obecnością gatunków typowych i zróżnicowaną strukturą przestrzenną drzewostanu; poprawa warunków hydrologicznych; lasy wolne od gatunków obcych, optymalizacja poziomu wód w złożu torfowym, przywrócenie naturalnego charakteru torfowiska i odtworzenie dawnych zbiorowisk nieleśnych z roślinnością torfowiskową, ochrona kontynentalnego boru bagiennego (*Vaccinio uliginosi-Pinetum*) i zahamowanie degeneracyjnych procesów prowadzących do regresji tego zbiorowiska).

W omawianym przypadku, m.in. z uwagi na odległość od granic analizowanego obszaru Natura 2000 nie nastąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym na jego przedmioty ochrony. Inwestycja pozostaje bez wpływu na utrzymanie ww. siedlisk przyrodniczych. Realizacja inwestycji nie pogorszy integralności przedmiotowego obszaru Natura 2000 oraz nie wpłynie na jego powiązanie z innymi obszarami sieci Natura 2000.

Obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Goleniowska PLB320012 oddalony jest około 0,7 km od terenu przedsięwzięcia. Dla obszaru Zrządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Goleniowska PLB320012 (Zacho. z 2014 r. poz. 1933; zm.: Zach. z 2017 r. poz. 1273, z 2018 r. poz. 2737 oraz z 2019 r. poz. 1512) ustanowiono plan zadań ochronnych. Zgodnie z ww. dokumentem przedmiotami ochrony w obszarze są następujące gatunki ptaków oraz ich siedliska: kania ruda *Milvus milvus*, bielik *Haliaeetus albicilla*, derkacz *Crex crex*, żuraw *Grus grus*, zimorodek *Alcedo atthis*, podróżniczek *Luscinia svecica*, gągoł *Bucephala clangula*, kszyc *Gallinago gallinago*. Wśród zagrożeń dla ww. przedmiotów ochrony wymieniono: prace leśne w pobliżu czynnych gniazd kani rudej i bielika (do 500 m od nich) w okresie lęgowym, płoszenie podczas polowań, zbierania runa czy podczas uprawiania sportów, kolizje z turbinami wiatrowymi, produkcja energii słonecznej, kolizje z napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi i/lub porażenia prądem, zabudowa i zagospodarowywanie rekreacyjne brzegów zbiorników wodnych, wieloletnie zaniechanie koszenia prowadzące do pogorszenia stanu siedlisk lub ich utraty, zalesianie łąk, nadmierne osuszanie łąk w okresie lęgowym, zamiana użytków zielonych na grunty orne, zabudowa łąk, zabudowa terenów sąsiadujących z siedliskami gatunku, likwidacja terenów bagiennych poprzez ich zasypywanie prowadząca do utraty siedlisk, likwidacja szuwarów oraz podmokłych zakrzewień i drzewostanów prowadząca do pogorszenia stanu siedlisk lub ich utraty, likwidacja nadwodnych zadrzewień i zakrzewień, likwidacja, profilowanie lub umacnianie nadwodnych skarp (w których zimorodek kopie nory), usuwanie namułu z dna rzek i strumieni stanowiących siedliska gatunku, zmniejszenie przezroczystości wody (utrudniającej zimorodkowi polowanie) i/lub liczebności ryb (stanowiących główny pokarm tego gatunku) na skutek zanieczyszczenia wód, obce gatunki inwazyjne. Jako cele działań ochronnych dla kani rudej, derkacza, żurawia, zimorodka, podróżniczka, gągoła oraz kszycy wskazano utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku (FV) mające odzwierciedlenie w utrzymaniu nie pogorszonego stanu siedlisk i nie mniejszej od aktualnej liczebności dla poszczególnych gatunków w obszarze Natura 2000 oraz minimalizacja zidentyfikowanych zagrożeń. Natomiast celem działań ochronnych dla bielika jest poprawa stanu ochrony gatunku z niezadowalającego (U1) na właściwy (FV) poprzez zmniejszenie jego śmiertelności i zabezpieczenie siedlisk przed dalszymi niekorzystnymi przekształceniami.

Z ww. gatunków na terenie inwestycyjnym oraz w jego sąsiedztwie stwierdzono obecność kani rudej, bielika, żurawia, zimorodka oraz gągoła. Wyspy na torze wodnym mogą być także siedliskiem lęgowym podróżniczka. Dane znajdujące się w posiadaniu organu wskazują również, iż w sąsiedztwie terenu inwestycyjnego stwierdzono siedliska bekasa kszycy oraz derkacza. W ocenie tutejszego organu realizacja inwestycji nie wpłynie negatywnie na cele działań ochronnych przedmiotów ochrony obszaru. Teren przedsięwzięcia to przede wszystkim istniejąca droga wodna. Profilowanie wysp, zgodnie z wykonaną na potrzeby przedsięwzięcia inwentaryzacją, będzie skutkowało uszczupleniem siedlisk lęgowych wąsatki, łyski, bręczki oraz łabędzia niemego, tj. gatunków które nie stanowią przedmiotów ochrony analizowanego obszaru. Miejsca realizacji zaplanowanych prac także stanowią potencjalne siedliska zimorodka, czy podróżniczka. Ponadto częściowemu uszczupleniu ulegnie również strefa ochrony kani rudej. Niemniej jednak należy wskazać, iż wszystkie siedliska podlegające uszczupleniu znajdują się poza granicami przedmiotowego obszaru Natura 2000, a ponadto skala uszczupień jest nieistotna w stosunku do mnogości terenów o podobnym charakterze występujących w sąsiedztwie inwestycji. Po zakończeniu prac tereny te nadal będą mogły być wykorzystywane przez zwierzęta. Oddziaływaniem związanym z przedsięwzięciem jest również płoszenie i niepokojenie ptaków. Niemniej jednak, mając na uwadze, iż jest to istniejąca droga wodna, oddziaływanie to występuje również obecnie. W związku z powyższym oraz mając na uwadze tymczasowość prac oraz wskazane działania ochronne (wycinka poza okresem lęgowym, stosowanie technologii o jak najmniejszej uciążliwości akustycznej, prowadzenie głośnych prac tylko w porze dziennej), realizacja inwestycji nie spowoduje zmian w strukturze przyrodniczej obszaru Natura 2000 oraz nie spowoduje izolacji przestrzennej pomiędzy poszczególnymi osobnikami gatunków stanowiących przedmioty ochrony w obszarze.

Obszar specjalnej ochrony ptaków Zalew Szczeciński PLB320009 usytuowany jest około 3,3 km od terenu inwestycyjnego. Obszar nie posiada planu zadań ochronnych. Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych (SDF, stan na grudzień 2021 r.) przedmiotami ochrony ostoi są następujące gatunki ptaków: trzciniak zwyczajny, płaskonos, cyranka, krakwa, gegawa, gęś zbożowa, głowienka, czernica, podgorzałka, gągoł, sieweczka obroźna, rybitwa czarna, derkacz, łabędź krzykliwy, łyska, bielik, mewa srebrzysta, mewa mała, brzęczka, podróżniczek, bielaczek, nurogęś, kania czarna, kania ruda, wąsatka, kormoran zwyczajny, siewka złota, perkoz dwuczuby, kropiatka, ohar, czajka. Dla obszaru, w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony, Obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2021 r., znak WOPN-ON.6322.17.2021.RCh, zostały opracowane tymczasowe cele ochrony dla gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony w obszarze. Zgodnie z powyższym, celami ochrony dla przedmiotów ochrony są m.in.: utrzymanie liczebności populacji lęgowych, migrujących i zimowiskowych na określonych w obwieszczeniu poziomach w zależności od gatunku, utrzymanie stabilnej powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych na obecnym poziomie (FV czy U1 w zależności od gatunku) z uwzględnieniem naturalnych procesów. Jako zagrożenia SDF wskazuje: zmiany stosunków wodnych spowodowane przez człowieka, tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane, zmianę sposobu uprawy, drapieżnictwo, uprawiane w plenerze sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, chwytanie, trucie, kłusownictwo, zalesianie terenów otwartych, linie elektryczne i telefoniczne, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie, wypalanie, penetracja stanowisk roślin, zbieractwo grzybów, porostów, jagód itp., produkcję energii wiatrowej, szlaki żeglugowe, porty, konstrukcje morskie, polowanie i pozyskiwanie dzikich zwierząt (lądowych), zmianę czynników abiotycznych, produkcję energii słonecznej, wycinkę lasu, zmniejszenie lub utrata określonych cech siedliska, mosty, wiadukty, połowy siecią, zanieczyszczenie wód powierzchniowych, eutrofizację (naturalna), obszary portowe, hodowlę zwierząt. Biorąc pod uwagę charakter i zakres planowanej inwestycji, należy stwierdzić, że w zasadzie nie wpisuje się ona na listę ww. zagrożeń. Co prawda jednym z zagrożeń jest zanieczyszczenie wód powierzchniowych. Niemniej jednak wskazane rozwiązania chroniące środowisko zabezpieczą środowisko przed możliwością jego ewentualnego zanieczyszczenia. Mając na uwadze charakterystykę przedsięwzięcia, jego zakres oraz lokalizację względem analizowanego obszaru, skutkującą brakiem ingerencji w siedliska lęgowe, żerowiskowe czy zimowiskowe znajdujące się w granicach przedmiotowego obszaru Natura 2000, a także wskazane działania chroniące środowisko przyrodnicze, w ocenie tutejszego organu, w związku z realizacją inwestycji nie wystąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym. Inwestycja pozostanie bez wpływu na utrzymanie populacji lęgowych, migrujących czy zimujących na określonych w ww. obwieszczeniu poziomach, a tym samym nie wpłynie na osiągnięcie celów ochrony dla poszczególnych przedmiotów ochrony.

Po analizie dostępnych danych można stwierdzić, iż przedmiotowa inwestycja, po zastosowaniu wskazanych w niniejszej decyzji rozwiązań chroniących środowisko, nie spowoduje istotnych zmian w strukturze przyrodniczej obszarów Natura 2000, nie spowoduje izolacji przestrzennej pomiędzy poszczególnymi osobnikami gatunków stanowiących ich przedmioty ochrony. Realizacja inwestycji nie wpłynie na cele ochrony obszarów Natura 2000 oraz pozostanie bez wpływu na utrzymanie siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków zwierząt. W związku z powyższym w ocenie tutejszego organu, realizacja inwestycji i jej późniejsze funkcjonowanie, nie zagrazi wartościom przyrodniczym stanowiącym cele ochrony ww. obszarów Natura 2000, a tym samym nie naruszy spójności i integralności obszarów Natura 2000, również w ujęciu skumulowanym z pogłębianym obecnie torem wodnym Szczecin-Świnoujście. Biorąc powyższe nie przewiduje się możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000.

Odnosząc się do pozostałych powierzchniowych form ochrony przyrody, tor wodny przebiega wzdłuż północnego brzegu wyspy Dębina, która jest chroniona jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dębina” (Rozporządzenie Nr 14/2002 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 9 lipca 2002 r. w sprawie uznania za zespół przyrodniczo-krajobrazowy obszaru położonego w mieście Szczecinie Dz. Urz. z 2002 r. Nr 52, poz. 1127) i jego zmiana (Rozporządzenie Nr 22/2003 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 15 grudnia 2003 r. Dz. Urz. z 2003 r. Nr 128, poz. 2453). Celem jego powołania jest ochrona cennego ekosystemu, mającego szczególne znaczenie dla ochrony rzadkich gatunków roślin oraz ginących i zagrożonych wyginięciem gatunków ptaków drapieżnych, dla których wyspa jest lęgowiskiem. Prace związane z pogłębianiem toru wodnego będą ingerowały w teren obszaru chronionego. Przewiduje się, że prace ziemne i wycinka drzew związane z kształtowaniem skarpu toru wodnego spowodują usunięcie około 0,14 ha powierzchni wyspy, co stanowi około

0,002 % powierzchni chronionego obszaru. Biorąc pod uwagę, że jest to ułamek procenta całkowitej powierzchni obszaru, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cel ochrony obszaru. W związku z tym nie zostaną obniżone jej walory przyrodnicze, jak również nie wystąpią zagrożenia dla bioróżnorodności flory i fauny. Zgodnie z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, na obszarze zespołu przyrodniczo-krajobrazowego wprowadza się m.in. zakaz.: niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu; wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym oraz uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby. Natomiast zgodnie z § 2 ust. 2 powyższe zakazy nie dotyczą służb Urzędu Morskiego i odpowiadających za bezpieczeństwo żeglugi w trakcie realizacji zadań określonych odrębnymi przepisami. Biorąc pod uwagę powyższe realizacja przedsięwzięcia nie stoi w sprzeczności z zakazami obowiązującymi w granicach obszaru chronionego. Funkcjonowanie toru wodnego nie będzie powodować nowych oddziaływań na obszar chroniony w stosunku do obecnie występujących.

Jeziro Dąbie znajduje w granicach korytarza ekologicznego - wydzielenie nr KPn-19B (Jeziro Dąbie). Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody korytarz ekologiczny to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Korytarze umożliwiają przemieszczanie się organizmów, wydanie potomstwa, wymianę genów między populacjami gatunku, poszerzanie arealu jego występowania, oraz rekolonizację obszarów, na których ten gatunek wymarł („Efektywność korytarzy ekologicznych. Koncepcja zmian legislacyjnych”, WWF Poland, 2011). Zjawiska te decydują o żywotności populacji gatunków oraz mają wpływ na funkcjonowanie zespołów gatunków (różnorodność biologiczna) i ekosystemów (podtrzymanie sieci troficznych). Na uwagę zasługuje fakt, że korytarze ekologiczne stanowią obszary umożliwiające przemieszczanie się gatunków będących przedmiotem ochrony ostoi siedliskowych i ptasich, w związku z czym są ważną częścią europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000. Głównym celem wyznaczenia sieci korytarzy migracyjnych (ekologicznych) było przeciwdziałanie izolacji obszarów cennych przyrodniczo, umożliwienie migracji zwierząt i roślin w skali Polski i Europy oraz ochrona i odbudowa bioróżnorodności, zarówno na obszarach sieci Natura 2000, jak i innych terenach o dużej wartości przyrodniczej („Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce”, Jędrzejewski i in., 2005). Potencjalne oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie realizacji wiązałoby się z wpływem na szlaki migracji ryb dwuśrodowiskowych i potamodromicznych. Niemniej jednak mając na uwadze zastosowane działania ograniczające wpływ planowanego przedsięwzięcia, w ocenie tutejszego organu, inwestycja nie wpłynie również na przedmiotowy korytarz ekologiczny.

Oddziaływanie skumulowane

Szlak żeglugowy po jeziorze Dąbie jest zaliczany do śródlądowych dróg wodnych i kończy się na granicy morskich wód wewnętrznych, do których należy droga wodna Szczecin – Świnoujście. Tor wodny Szczecin-Świnoujście długości około 68 km obecnie pogłębiany jest do głębokości technicznej 12,5 m. Ponadto w sąsiedztwie terenu inwestycyjnego planowane jest zrealizowanie zadania 1B. 2 Etap I i Etap II Prace modernizacyjne na Odrze granicznej w ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły oraz zadań: 1B.4/2 Bagrowanie przekopu Klucz – Ustowo, 1B.5/1 Przebudowa mostu w celu zapewnienia minimalnego prześwitu - Most kolejowy w km 733,7 rzeki Regalicy w Szczecinie, Zadanie 1B.3/1 Etap I - Budowa bazy postojowo - cumowniczej dla lodołamaczy. Uwzględniając zakres i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, przewidziane rozwiązania minimalizujące oddziaływania (np. kurtyny podwodne, wyłączenia czasowe prowadzenia prac), nie przewiduje się kumulacji tych oddziaływań przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze oraz w zakresie pozostałych emisji (zanieczyszczenia powietrza, hałas, odpady, ścieki) z wyżej wymienionymi.

Oddziaływanie na krajobraz i zabytki

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w granicach istniejącej drogi wodnej, po której regularnie poruszają się jednostki pływające. Na etapie realizacji przedsięwzięcia, w miejscach prowadzenia robót budowlanych dojdzie do krótkotrwałego pogorszenia walorów krajobrazowych na skutek obecności maszyn budowlanych. Oddziaływania te będą czasowe i ustąpią po zakończeniu budowy. Mając na uwadze charakter przedsięwzięcia, nie przewiduje się wpływu na krajobraz na etapie jego funkcjonowania. Zgodnie z zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przedmiotowy teren objęty jest strefą E ochrony ekspozycji krajobrazu, w której ochronie podlega utrzymanie widoków występujących z przestrzeni publicznych.

Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie na nieutrzymanie ww. powiązań widokowych.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie, na terenie planowanego przedsięwzięcia nie występują zabytki oraz dobra kultury współczesnej objęte ochroną. Podczas badania próbek czystości osadów dna na obszarze toru nie stwierdzono również elementów o wartości historycznej. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że zabytki archeologiczne i dobra kultury związane z osadnictwem średniowiecznym mogą znajdować się pod warstwą materiału dennego, będącego w fazie redepozycji. W związku z tym zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 710 z późn. zm.), na prowadzącym roboty budowlane lub ziemne, który odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, ciąży obowiązek wstrzymania wszelkich robót mogących uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, zabezpieczenie przedmiotu i miejsca jego odkrycia oraz niezwłoczne zawiadomienie o tym właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Oddziaływanie na warunki życia i zdrowie ludzi

W powyższej kwestii wypowiedział się Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Szczecinie. Zgodnie z opinią organu inspekcji sanitarnej planowane prace realizacyjne nie będą stanowiły zagrożenia dla zdrowia ludzi mieszkających na terenach zabudowanych, gdyż tor wodny znajduje się w znacznej odległości od granic zabudowy oraz wszystkie prace będą prowadzone poza terenami zabudowanymi. Transport refulatu będzie odbywał się drogą wodną, a oddziaływanie akustyczne z tym związane nie przekroczy dopuszczalnych poziomów hałasu. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia nastąpi podniesienie poziomu bezpieczeństwa mieszkańców zamieszkujących tereny zagrożone wystąpieniem powodzi zatorowych. Funkcjonowanie przedsięwzięcia będzie więc przyczyniać się do zapobiegania wystąpienia katastrofy naturalnej, która może zagrażać nie tylko zdrowiu, ale także życiu ludzi. Realizacja przedsięwzięcia będzie miała pozytywny wpływ na bezpieczeństwo żeglugi śródlądowej, a tym samym ludzi.

Oddziaływanie na klimat

Charakter prac prowadzonych w ramach realizacji planowanego przedsięwzięcia nie będzie miał wpływu na klimat, a występujące oddziaływania nie będą istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu. Wpływ inwestycji na emisję gazów cieplarnianych będzie chwilowy, o stosunkowo niewielkim natężeniu, występujący jedynie na etapie budowy oraz podczas prac związanych prowadzeniem akcji lodołamania. Powyższe będzie wynikać z eksploatacji jednostek pływających i maszyn biorących udział w planowanych pracach.

Ryzyko wystąpienia awarii

Planowane przedsięwzięcie nie będzie związane z procesami przemysłowymi, magazynowaniem lub transportem, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzącymi do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem, dlatego też można stwierdzić, że w związku z jego eksploatacją nie zachodzi ryzyko wystąpienia poważnej awarii. Planowana inwestycja nie spełnia również kryteriów pozwalających na zakwalifikowanie jej jako zakładu zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku. Niemniej jednak podczas realizacji czy funkcjonowania inwestycji mogą wystąpić sytuacje awaryjne, np. awarie sprzętu. W wyniku powyższego może dojść do: wycieków olejów (lub innych substancji ciekłych), uwolnienia do wody substancji stałych, uwolnienia do powietrza zanieczyszczeń (w wyniku pożaru). Spośród wymienionych powyżej, najbardziej prawdopodobnym i zarazem stwarzającym największe zagrożenie dla środowiska zdarzeniem jest wyciek substancji olejowych, w wyniku czego skażona może zostać woda. Z uwagi na powyższe może dojść do negatywnych zmian ekologicznych w akwenu, w tym nawet do wymarcia niektórych organizmów i przejścia ich naturalnych siedlisk przez gatunki oportunistyczne. Wybór sposobu zwalczania zanieczyszczeń olejowych zależy od wielu czynników, w tym: wielkości rozlewu, charakterystyki zanieczyszczeń olejowych, warunków atmosferycznych, obecności obszarów wrażliwych z punktu widzenia zanieczyszczeń olejowych i ich zagrożenia. W związku z powyższym należy opracować metody i sposoby postępowania w przypadku uwolnieniem stałych zanieczyszczeń do toni wodnej oraz wystąpienia pożarów. Celem uniknięcia nieplanowanych skutków wynikających z wycieku substancji ropopochodnych, jak i innych materiałów do wody na skutek potencjalnej awarii, wszelkie ewentualne zanieczyszczenia powstałe w związku z prowadzonymi pracami należy niezwłocznie i na bieżąco usuwać z powierzchni wody. W przypadku konieczności stosowania środków innych niż mechaniczne, należy uzyskać stosowną w tym zakresie zgodę Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Powyższa zgoda powinna być udzielana na wniosek kierownika akcji zwalczania zanieczyszczeń (zgodnie z § 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu - Dz. U. z 2017 r. poz. 1631). Dodatkowo każdorazowo należy niezwłocznie powiadamiać Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie o zdarzeniach związanych z zanieczyszczeniem środowiska lub zagrożeniem zanieczyszczenia wód powierzchniowych.

Ponadto, z uwagi na możliwość natknięcia się podczas prac na materiały pochodzenia wojskowego (niewybuchy) należy opracować i następnie wdrożyć plan usuwania obiektów pochodzenia wojskowego w przypadku ich wystąpienia podczas prowadzonych prac inwestycyjnych wraz ze wskazaniem planu mitygacji w odniesieniu do występujących zwierząt, w tym ryb, ptaków i ssaków.

Ponowna ocena oddziaływania na środowisko

Przedłożone na etapie przedmiotowego postępowania administracyjnego informacje na temat planowanego przedsięwzięcia, a także dane na temat uwarunkowań występujących w miejscu realizacji inwestycji oraz w jego sąsiedztwie, pozwoliły oszacować bezpośrednio i pośrednio skutki oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko, a także określić warunki umożliwiające jednocześnie realizację inwestycji oraz zabezpieczenie poszczególnych komponentów środowiska przed wpływem ze strony inwestycji. Mając zatem powyższe na uwadze tutejszy organ uznał, że przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko przed przystąpieniem do użytkowania nie jest uzasadnione.

Oddziaływanie transgraniczne

Planowana budowa realizowana będzie w całości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w odległości około 19 km od granic państwa w linii prostej. Charakter przedsięwzięcia oraz odległość wyklucza możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary położone poza granicami Polski, zarówno na etapie realizacji, eksploatacji, jak i ewentualnej likwidacji.

Mając zatem na uwadze, iż planowane przedsięwzięcie, przy zachowaniu uwarunkowań określonych w niniejszej decyzji oraz prowadzeniu prac zgodnie z przepisami ochrony przyrody i ochrony środowiska, organ orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie służy odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Wnioskodawca dokonał opłaty skarbowej za wydanie niniejszej decyzji w kwocie 205 zł zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 z późn. zm.).

Załącznik 1

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 ze zm.).



p.o. Zastępcy Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska - Regionalnego Konserwatora
Przyrody w Szczecinie
Marcin Stedlecki

Otrzymują:

1. W imieniu inwestora Krystyna Araszkiwicz (list polecony ZPO),

Do wiadomości:

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, pl. Batorego 4, 70-207 Szczecin (ePUAP)
Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Szczecinie (ePUAP)
Minister Infrastruktury (ePUAP)

Charakterystyka przedsięwzięcia pn. „Poprawa przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie”, zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 ze zm.).

Przedsięwzięcie polegać będzie na pogłębieniu trasy toru wodnego na jeziorze Dąbie w celu poprawienia przepływu wód powodziowych w okresie zimowym z jeziora Dąbie w ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły (POPDOW).

Inwestycja realizowana będzie na terenie Gminy Miasto Szczecin, na działkach nr: 1/2 (obręb Śródmieście 116), 1/53 (obręb Dąbie 1); 1/4, 2/1, 2/2, 3, 4/2, 928 (obręb Nad Odrą 103); 899/12, 899/18 (obręb Nad Odrą 25); 24 obręb Nad Odrą 5 oraz na terenie gminy Goleniów (działka nr 456/2 obręb Komarowo) i gminy Police (działka nr 44/32 obręb Police 17).

W ramach prac przewiduje się kształtowanie rynny toru, tj. pogłębienie i poszerzenie dna oraz formowanie skarpy. W północnej części zostanie wytyczony i pogłębiony nowy odcinek drogi wodnej. Tor wodny zostanie pogłębiony do głębokości 3,4 m (wymagana głębokość dla sprawnej pracy lodołamaczy to 3,2 m), zakładając pogłębienie z marginesem przewidzianym na ewentualne zamulenie jeziora. W wyniku dostosowania toru do założeń projektowych wystąpi konieczność wyprofilowania skarpy (korekta linii brzegowej) znajdujących się przy wyspach Mewia, Kacza, Dębina, Sadlińskie Łąki i Inoujściu. Skarpy po ich ukształtowaniu podlegać będą humusowaniu i obsiewaniu mieszanką traw. Dopuszcza się punktowe ustawienie fundamentów pod znaki i urządzenia nawigacyjne. Ponadto dopuszcza się miejscowe umocnienia brzegów np. w przypadku konieczności ochrony istniejących budowli. W okolicy Inoujścia (działka nr 456/2 obręb Komarowo) na odcinku około 50 m (km toru wodnego 12+890 – 12+940), w miejscu gdzie obecnie zlokalizowana jest infrastruktura hydrotechniczna nieczynnej przystani Inoujście, dopuszcza się wykonanie umocnienia w postaci ścianki stalowej/betonowej. Wschodnia nitka toru wodnego w ramach niniejszej inwestycji zostanie doprowadzona do kotwiczowiska i zakończona w tym miejscu, stanowiąc jednocześnie tor dojściowy do obszaru Inoujścia, dostępny jedynie dla lodołamaczy. Żegluga pozostałych jednostek odbywać się będzie zachodnią odnogą toru wodnego na jeziorze Dąbie.

Parametry toru wodnego na jeziorze Dąbie po zrealizowaniu przedmiotowego przedsięwzięcia będą kształtowały się następująco:

- długość 15 km;
- szerokość koryta w dnie 150 m;
- głębokość 3,4 m (dla SW);
- minimalny łuk 800 m;
- nachylenie skarpy toru wodnego 1:6.

p.o. Zastępcy Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska - Regionalnego Konserwatora
Przyrody w Szczecinie

Marcin Siedlecki



